

การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อ
 ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนบ้านอ้อกระติง อำเภอท่าแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ปริญญานิพนธ์

ของ

อรสา เณรตาก้อง

ร. ๘ ก. ๒. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180911

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....กาญจนา หาสิตะพันธุ์.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)

.....ประณต คำจิม.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต คำจิม)

คณะกรรมการสอบ

.....กาญจนา หาสิตะพันธุ์.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)

.....ประณต คำจิม.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต คำจิม)

.....อารี พันธุ์มณี.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๑๔...เดือน.....กุมภาพันธ์.....พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ทาลิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี โดยการให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ที่กรุณาตรวจ และแก้ไขโปรแกรมการฝึกสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์ หัวหน้ากลุ่มงานประเมิน และวิจัยผลการจัดการศึกษาตามหลักสูตร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อาจารย์ดวงธิดา สีลาหยค์ นักวิชาการสอบ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และอาจารย์กาญจนา พันธุ์คำ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิทยาลัยครูนครปฐมที่กรุณาตรวจแบบทดสอบพร้อมทั้งแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์สวัสดิ์ นาถวรนนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ให้ความสะดวกในการทดลองเครื่องมือสำหรับวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์สมศักดิ์ เลี้ยงอำนวย อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง และคณะครูที่คอยให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา รุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ที่ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำในการทำวิจัย และขอขอบคุณคุณยรรยง ผิวอ่อน ที่ช่วยวาดภาพสำหรับใช้ฝึกในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณลุง และคุณป้า ผู้มีพระคุณ
และเป็นที่รักของผู้วิจัย ที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ และทุนทรัพย์
แก่ผู้วิจัยตลอดมา

อรรษา เณรตาก้อง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	7
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพ	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพในการเรียนการสอน	17
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	20
	ประชากร	20
	กลุ่มตัวอย่าง	20
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	21
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	21
	การดำเนินการทดลอง	29
	การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	43
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	43
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
	การดำเนินการทดลอง	44
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	46
	อภิปรายผล	46
	ข้อเสนอแนะ	51
	บรรณานุกรม	53
	ภาคผนวก	63
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	125

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แบบแผนการวิจัย	28
2	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยค ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า	37
3	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยค ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลัง ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที	38
4	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยค ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับ ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า	39
5	เปรียบเทียบความคงทนของคะแนนความสามารถในการแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูล ย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูล ย้อนกลับล่าช้า	40

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 ภาพแสดงคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2
ตลอด 3 ระยะ 41

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถใช้ติดต่อกันระหว่างชนชาติซึ่งมีความเจริญรุ่งเรืองในหลายประเทศ บางประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ วิทยาการใหม่ ๆ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ประเทศไทยมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่นั้นมาภาษาอังกฤษก็เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. 2520:70-71) ปัจจุบันนี้วิทยาการและเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปมาก ทำให้การสื่อสารกับนานาชาติเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น นักการศึกษาจึงได้ให้ความสนใจกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการแสวงหาวิธีการที่จะพัฒนาและปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมไทย ดังนั้นแนวทางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงเน้นการสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ประพาศน์ พฤทธิประภา. 2528:53, 55, 64) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเรย์มส์ (Raimes. 1983:53) ที่ว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีจุดมุ่งหมายเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด เพื่อพูดคุยกับผู้อื่น เพื่ออ่านเรื่องที่ผู้อื่นเขียนและเพื่อเขียนถึงผู้อื่น ดังนั้นในหลักสูตรจึงต้องเน้นทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะนี้ยังประสบปัญหามากโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่

ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน (Valette. 1977:131) เพราะเป็นทักษะที่ต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ อย่างได้แก่ การใช้คำศัพท์ ลำนวน การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวใหญ่ จากการสำรวจการสอนทั้ง 4 ทักษะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทั้งในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลทั่วประเทศ มีความเห็นตรงกันว่า นักเรียนไทยมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนเป็นอันดับหนึ่ง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2528:235) แม้ว่านักเรียนแต่ละคนจะเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลาหลายปีก็ยังมีความสามารถในการเขียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (วิไล ชิวเจริญกุล. 2523:5) ผู้วิจัยเห็นว่าควรลดปัญหาในการเขียนโดยการฝึกให้นักเรียนแต่งประโยคง่าย ๆ เพื่อให้มีความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวใหญ่ ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานในการเขียน เพราะการฝึกเขียนบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษา และเกิดความคงทนในการจำ (Arunee. 1983:39-41) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุไร พงษ์ทอง-เจริญ (2519:11) ที่ว่าวิธีการฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้น และพวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521:131-142) กล่าวว่า การที่จะทำให้นักเรียนเขียนเป็น และเขียนได้นั้นต้องมีการฝึก วิธีการฝึกโดยการนำรูปภาพมาให้นักเรียนแต่งประโยคเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการเขียน ทำให้นักเรียนคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อ ทั้งนี้เพราะภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่ง และมีส่วนช่วยในการสื่อความรู้ความเข้าใจได้ดีกว่าการสื่อสารด้วยถ้อยคำ (Thomas. 1974:17-18) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของฉวีวรรณจินดาพล (2525:71) ที่ว่าภาพเป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้แบบรูปธรรม เข้าใจง่าย มีมโนภาพที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยสร้างอารมณ์ จูงใจให้เกิดการรับรู้ แต่การฝึกแต่ละครั้งนักเรียนจำเป็นต้องทราบผลการกระทำของตนเองเพื่อจะได้ทราบว่าตนเองห่างจากเป้าหมายเพียงใด ก่อให้เกิดความพยายามที่จะปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ต้องการมากขึ้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2526:36) อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ (2526:18) ศึกษาพบว่า การให้ข้อมูล

ย้อนกลับทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแรงจูงใจสูง และลดความวิตกกังวลได้ ความสำเร็จที่ได้รับเป็นตัวแรงเร้าให้ผู้เรียนพยายามทำสิ่งที่ยากขึ้นไปอีก ไบโลเดียว (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524:2; อ้างอิงมาจาก Bilodeau. 1961:unpage) สรุปว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ ส่วนยวดี ปริฉัตรานนท์ (2520:2) พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนครั้งต่อไป ทราบข้อบกพร่องของตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากในสภาพเป็นตัวเสริมแรง และเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ แต่การนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับมานั้นจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาและวิธีการที่เหมาะสม จึงจะประสบผลสำเร็จในการสอน (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2521:73) ตามหลักจิตวิทยา การรู้ผลการตอบพร้อมทั้งการอธิบายทันทีนับว่าเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นแรงเสริมทางบวก (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2526:36) ส่วนไฟน์ (Fine. 1962:145) กล่าวว่า การเสริมแรงที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ และฉับพลันทันทีทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนต่อไปได้ในระยะเวลาหนึ่ง นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทียังเป็นสิ่งเร้าที่ดีที่สุด (Newman, Williams and Hiller. 1974:54-59) ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าก็มีผลดีต่อการเรียนการสอน ดังเช่นการศึกษาของ เซอร์เบอร์ และแอนเดอร์สัน (Surber and Anderson. 1975:170-175) ซึ่งพบว่าการเฉลยคำตอบล่าช้ามีผลดีต่อความจำ สอดคล้องกับแบรกกิล แวกเนอร์ และวิลสัน (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524:11; อ้างอิงมาจาก Brachill, Wagner and Wilson. 1964:unpage) ที่กล่าวว่า การเฉลยคำตอบล่าช้ามีผลทำให้นักเรียนมีความจำดีขึ้น ส่วนบาร์ดเวล (สขติ ตั้งทรวงสวัสดิ์. 2533:21; อ้างอิงมาจาก Bardwell. 1981:4-9) ศึกษาพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีส่งผลในด้านประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ส่วนการยืดเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับให้ผลในด้านความคงทนในการเรียนรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธี ต่างก็ให้ผลดีต่อการเรียน

การสอน ผู้วิจัยจึงต้องการเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ หลังการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีมีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำวิธีการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการ

เขียน และเป็นพื้นฐานในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นำวิธีการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการพูด การอ่าน การสะกดคำ และการถามตอบคำถาม เป็นต้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระติง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 35 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 17 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระติง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2533 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 40 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 24 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 12 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน เป็นนักเรียนชาย 6 คน นักเรียนหญิง 6 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีปรับพฤติกรรมโดยการเสริมแรง 2 แบบ คือการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที และการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยเสนอเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพในการเรียนการสอน
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพในการเรียนการสอน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ นักการศึกษา และนักวิจัยให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

กาเย่ (Gagne. 1957:57) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การให้ผู้เรียนสังเกตเห็นผลการกระทำของตนเอง ส่วนเควิต (พรสุรีย์ สุริยง. 2528:7; อ้างอิงมาจาก David. 1961:81-89) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนให้กลุ่มหรือบุคคลเห็นพฤติกรรมของกลุ่ม หรือสมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ การที่บุคคลจะสามารถรับรู้ข้อมูลย้อนกลับได้ ต้องอาศัยเวลา และการเรียน ประกอบกับผู้ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นจะต้องมีความเป็นกลางอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดีส์ และฮัลส์ (Deese and Hulse. 1967:455) ที่ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน

เกี่ยวกับการตอบสนองของเขา ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนแก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกต้องในการทดสอบครั้งต่อไป และการให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำโดยตรงจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไม่เฉพาะแต่ในด้านพฤติกรรมเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะเจาะจงบางอย่าง ซึ่งทำให้การกระทำของผู้เรียนเข้าใกล้เกณฑ์ที่กำหนดไว้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนคาลิช (Kalish. 1981:267-268) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของอินทรีย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีทั้งทางบวกและทางลบ และข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถกำหนดและควบคุมพฤติกรรมได้ด้วย

แคชดิน (Kazdin. 1984:104-105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การทำให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเองรวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะสามารถเสริมแรงตนเองได้

พยอม อิงคตานุวัฒน์ (2525:110) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการตอบสนองต่อพฤติกรรม หรือความคิดที่ผู้ใดผู้หนึ่งแสดงออก การให้ข้อมูลย้อนกลับอาจเป็นการชมเชยทำให้ผู้นั้นมีกำลังใจ หรือเป็นการตำหนิให้ผู้นั้นแก้ไข สุชาติ ศิริสุข - ไพบูลย์ (2528:6) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับหมายถึงกระบวนการตรวจปรับที่ทำให้ผู้สอนทราบลักษณะพฤติกรรม และระดับความเข้าใจของผู้เรียน แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่สอนไปแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกัน สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์ (2533:15) ให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับว่า หมายถึง การที่ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบผลการกระทำ หรือความก้าวหน้าของตนเองจากการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น หรือเป็นแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นนี้สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือ การให้นักเรียนทราบผลการกระทำ หรือความก้าวหน้าของตนเอง อันเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง และเป็นแรงจูงใจในการกระทำกิจกรรมครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก และเมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยาพบว่าข้อมูลย้อนกลับมีบทบาทดังนี้

1. เป็นแรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcer) (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2526:36) การรู้ผลการกระทำของตนทำให้ทราบว่าการกระทำของตนห่างจากเป้าหมายเพียงใด ก่อให้เกิดความพยายามที่จะปรับพฤติกรรมของตนให้ เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้น เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ .

2. เป็นแรงจูงใจ (Motivation) (สุโท เจริญสุข. 2515:50-52) การให้ผู้เรียนทราบความสำเร็จของตนอาจด้วยคำพูด หรือท่าทาง จะเป็นแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมโต้ตอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในครั้งต่อ ๆ ไป

3. ช่วยในการกำหนดพฤติกรรม (Regulate Behavior) (คณิต เขียววิชัย. 2522:5) ทั้งนี้เพราะข้อมูลย้อนกลับให้รายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้ไปสู่วิธีการที่ถูกต้อง หรือใกล้เคียงได้

4. ช่วยลดความเครียด (อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. 2526:18; อ้างอิงมาจาก Klicland. n.d.) เนื่องจากผู้เรียนทราบว่า การกระทำของตนถูก หรือผิดอย่างไร และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้รู้ผลการกระทำ ได้มีผู้ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ด้านเงื่อนไข ด้านรูปแบบ ตลอดจนวิธีการให้ เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ข้อมูลย้อนกลับที่แบ่งตามเวลาที่ให้มี 2 แบบคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที (Immediate Feedback) และการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า (Delayed Feedback)

2. ข้อมูลย้อนกลับที่แบ่งตามวิธีการที่ให้ แบ่งออกเป็นหลายวิธีตามความ

ก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น การให้ผู้เรียนเห็นภาพของตนเองใน กระจก การได้ยินเสียงของตนจากเทปบันทึกเสียง การรู้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด บทเรียนแบบโปรแกรม เครื่องช่วยสอนคอมพิวเตอร์ การบอกด้วยถ้อยคำ การให้ รางวัล (วรารักษ์ จินาวัฒน์. 2521:8) รวมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างเพื่อน (ณรงค์ พุทธิชีวิน. 2528:5)

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เพื่อนำวิธี การที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เพจ (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524 : 8; อ้างอิงมาจาก Paige. 1966: 276-277) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เกรด 8 ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 62 คน กลุ่มทดลองเมื่อทำการทดสอบย่อย เสร็จแล้วได้รับแผ่นเฉลยคำตอบทันที ส่วนกลุ่มควบคุมรอไว้ 1 วัน จึงรู้คำตอบที่ถูกต้อง หลังจากสอบเสร็จแล้ว 3 สัปดาห์ทำการทดสอบทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ผลการทดลองพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับหลังทดสอบย่อย 1 วัน

ในปี ค.ศ. 1969 มอร์ (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524 : 8; อ้างอิงมาจาก More. 1969:339-342) ศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 663 คน การทดลองทำโดยให้อ่านบทความแล้วทำการทดสอบ หลังจากนั้นเฉลยคำตอบทันที กลุ่มที่ 2 ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า 2 ชั่วโมง 30 นาที กลุ่มที่ 3 ได้รับการ เฉลยคำตอบล่าช้า 1 วัน กลุ่มที่ 4 ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า 4 วัน หลังจาก เฉลยคำตอบแล้ว แบ่งครึ่งจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อทดสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ แบบทดสอบชุดเดิมแต่สลับที่ข้อคำถาม ให้ครึ่งหนึ่งได้รับการทดสอบความจำทันที และ

อีกครั้งหนึ่งได้รับการทดสอบความจำล่าช้า ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที ได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้าทั้ง 3 กลุ่มได้คะแนนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังจากการทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังจากการทดสอบ 1 วัน ได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 4 วัน กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังจากการสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 1 วัน ได้คะแนนไม่แตกต่างกัน

ต่อมา บีสัน (Beeson. 1973:224-226) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนคณิตศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับชั้นประถมศึกษา จำนวน 30 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนซ่อมวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 15 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไปจำนวน 30 คน ทำการทดสอบย่อยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3 ครั้ง มีการเฉลยคำตอบทันทีแก่กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจำนวนครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครั้งหนึ่งได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 1 วัน หลังจากนั้น ทำการทดสอบแต่ละกลุ่มด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน ผลการทดสอบปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 1 วัน ไม่แตกต่างกัน

ในปีต่อมา นิวแมน วิลเลียม และฮิลเลอร์ (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524 : 10; อ้างอิงมาจาก Newman, Williams and Hiller. 1974:55-59) ได้ศึกษาระยะเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรี ในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 94 คน โดยให้อ่านบทความประมาณ 3,700 คำแล้วทดสอบ และแจ้งผลการทดสอบต่างกัันดังนี้ คือ กลุ่มที่ 1 ไม่รู้ผลการทดสอบ กลุ่มที่ 2 รู้ผลการทดสอบทันที กลุ่มที่ 3 รู้ผลภายหลังการทดสอบ 1 วัน กลุ่มที่ 4 รู้ผลภายหลังการทดสอบ 7 วัน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้รับการทดสอบด้วยแบบทดสอบชุดเดิมภายหลังการทดสอบครั้งแรกเป็นเวลา 7 วัน ผลการทดลองปรากฏ

ว่า วิธีการทั้ง 4 วิธี ให้ผลต่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน แต่จากแบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการทดลอง สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ส่วน เซอร์เบอร์ และแอนเดอร์สัน (Surber, and Anderson. 1975:170-173) ได้ศึกษาผลการเฉลยคำตอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 144 คน โดยจัดเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า กลุ่มที่ 2 ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ 3 ไม่มีการเฉลยคำตอบ หลังจากการทดสอบ 1 สัปดาห์ นำกลุ่มตัวอย่างมาทดสอบความจำ ผลปรากฏว่ากลุ่มที่รับการเฉลยคำตอบล่าช้า ทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที ซึ่งผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ แบรกกิลแวกเนอร์ และวิลสัน ที่พบว่าการเฉลยคำตอบล่าช้ามีผลทำให้นักเรียนมีความจำดีขึ้น (De Cecco, 1968:156; Citing Bracbill and Wilson. 1964:unpage)

งานวิจัยภายในประเทศ

นิกร วรวิรักษ์ (2515:65) สรุปผลการทดลองเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียนโปรแกรมแบบบอกคำตอบทันที กับแบบบอกคำตอบล่าช้า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก โดยให้กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีเมื่อทำบทเรียนโปรแกรมแต่ละกรอบเสร็จสิ้น กลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า เมื่อทำบทเรียนโปรแกรมครบทุกกรอบในแต่ละช่วงของบทเรียน ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับการสะกดคำของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2524 สุริยะ ชัยประมงค์ (2524:27) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมด้านความสนใจ ทักษะคิด ความวิตกกังวล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยให้กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเฉลยคำตอบทันทีหลังจากการทดสอบย่อย กลุ่มที่ 2 เฉลยคำตอบล่าช้าไป 1 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความสนใจ ความวิตกกังวล ทักษะคิดในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

ปีต่อมา กฤษณา วัฒนาณรงค์ (2524:54) ศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับใน

การทดลองบทเรียนภาษาอังกฤษเรื่องกาล ของนักศึกษายาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคเหนือ โดยให้กลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ผลการทดลองปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ส่วน พรสุรีย์ สุริยง (2528:32) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มทดลองที่ 2 ให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วง 1 สัปดาห์ และกลุ่มที่ 3 ไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลการทดลองปรากฏว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วง และการสอนโดยไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ ส่วนการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวข้างต้น ส่วนมากจะเห็นว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าต่างให้ผลดีต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่มีงานวิจัยที่แสดงความแตกต่างอยู่ด้วย กล่าวคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีให้ผลดีในด้านประสิทธิผลในการเรียนรู้ ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าให้ผลดีในด้านความจำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาให้แน่ใจว่าการเสริมแรงลักษณะใดจะส่งผลดีต่อการเรียนการสอนมากกว่ากัน โดยนำการเสริมแรงทั้ง 2 ลักษณะนี้มาใช้ในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ และนำวิธีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ

มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนไว้หลายคนดังต่อไปนี้

ลาโด (Lado. 1961:248) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจาก ลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ให้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง ส่วนโอลิวา (Oliva. 1969:5) กล่าวว่าความสามารถในการเขียนหมายถึง ความสามารถในการใช้ ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการ ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของวาเลต (Valette. 1977:217) ที่ว่า ความสามารถทางการเขียน เป็นความสามารถในการใช้ คำศัพท์ การสะกดตัว และไวยากรณ์ โดยการเขียน อย่างเชี่ยวชาญในลีลาของภาษา แต่ แพตตี้ (Patty. 1985:182-226) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการ เชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการ เรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการเขียน หมายถึง การที่ผู้เขียนใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ กลไกในการเขียน และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจน เรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบของการเขียน

แฮร์ริส (Harris. 1969:68-69) กล่าวว่า การเขียนมีองค์ประกอบดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ หรือทำเพื่อให้เกิดอรรถรส
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษานั้น ๆ

การจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520:133-134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ ได้แก่

1.1 ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ได้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรง และตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ให้ตอบคำถามตามเนื้อเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ แล้วเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนใหม่แต่เปลี่ยนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่อ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา ได้แก่ ตอบบทสนทนา เขียนเติม ขยายบทสนทนา แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า และเขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก

4. บรรยายภาพ หรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคอย่างง่าย ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน โดยเน้นในด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ เพื่อให้นักเรียนมีพื้นฐานในการเขียนประโยคเป็นเรื่องราวติดต่อกัน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพในการเรียนการสอน

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ

ความหมายของรูปภาพ

เกอร์แลค และอีลาย (Gerlac and Ely) ได้ให้ความหมายของรูปภาพไว้ว่า หมายถึง ภาพนิ่ง (Still Pictures) เป็นวัสดุ 2 มิติที่บันทึก หรือแสดง เหตุการณ์ สถานที่ บุคคล หรือสิ่งของเอาไว้ อาจจะมีลักษณะเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพสเกตช์ ภาพการ์ตูน ภาพผนัง รวมทั้งแผนภูมิ แผนสถิติ และแผนที่ด้วย รูปภาพสามารถใช้ได้ในการสอนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มในเวลาเดียวกันก็ได้ หรืออาจใช้แสดง จดนิทรรศการ หรือใช้ตกแต่งป้ายนิเทศก็ได้

คุณค่า และประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 2957:75-75) กล่าวถึงคุณค่าของรูปภาพไว้ดังนี้

1. แม้รูปภาพจะมี 2 มิติ แต่ก็สามารถเข้าใจในมิติที่ 3 ได้ โดยใช้เทคนิคของ แสง สี และเงาเข้าช่วย ทำให้ภาพมองดูลึก พื้นไกล และใกล้
 2. สามารถแสดงสิ่งที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ให้พิจารณารายละเอียดได้อย่างชัดเจน เช่น ภาพทิวทัศน์ ภูเขา ป่าไม้ คน สัตว์ ฯลฯ วัตถุที่อยู่ในอริยาบถต่าง ๆ นักเรียนสามารถนำมาดูซ้ำ หรือดูนานเท่าไรก็ได้ ภาพนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
 3. สามารถทำให้มีความรู้ลึกในเรื่องการเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพคนเดิน กิ่งไม้กำลังแกว่ง คนกำลังนอน สุนัขกำลังวิ่ง เป็นต้น
 4. สามารถใช้เพื่อการเรียนเป็นรายบุคคลได้ โดยนักเรียนสามารถจะนำไปศึกษารายละเอียดนานเท่าไร หรือบ่อยครั้งเท่าไรก็ได้ตามที่ต้องการ
 5. สามารถใช้ประกอบการสอนได้หลายวิชา และใช้ได้กับเด็กทุกชั้นทุกวัย
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2519:11-13) สรุปประโยชน์ของการใช้รูปภาพในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เช่น สามารถจำลองของจริงมาให้ศึกษา นำของที่อยู่ที่ห่างไกลมาสู่ห้องเรียนได้
 2. รูปภาพจำลองความจริงมาให้ผู้เรียนศึกษารายละเอียดได้ และใช้เวลาในการศึกษาอยู่นานเท่าไรก็ได้
 3. รูปภาพอาจจะได้รับการดัดแปลงบางอย่าง เพื่อให้ตรงจุดประสงค์ของการเรียน เช่น ถ้าต้องการให้เห็นส่วนประกอบภายใน ก็ใช้รูปภาพแสดงลักษณะนั้น
 4. รูปภาพช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น
 5. รูปภาพเป็นแหล่งสำหรับค้นคว้าหาความรู้
 6. รูปภาพช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน
 7. รูปภาพช่วยในการสรุปบทเรียน เช่น เรียนจบแล้วต้องการสรุปเรื่องราวนั้นก็ใช้รูปภาพ
 8. รูปภาพเปิดโอกาสให้ผู้สามารถใช้ได้เรื่อย ๆ
- จากข้อมูลดังกล่าวนี้สรุปได้ว่า รูปภาพเป็นสิ่งเร้าที่สำคัญในการเรียนการสอน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ทั้งนี้ครูจะต้องเลือกรูปภาพให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียน คำนึงถึงวัย และความสนใจของนักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีประสิทธิภาพ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพในการเรียนการสอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

โอวีน (Owene. 1978:3485-A) ศึกษาการฝึกความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้โปรแกรมการอ่านที่เรียกว่า CSTA (Communicative Skills Through Authorship) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 94 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ทุกกลุ่มได้รับโปรแกรมการอ่านอื่น ๆ ยกเว้นกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการอ่าน CSTA วัดโดยให้นักเรียนเขียนเรื่องที่มีลักษณะสร้างสรรค์จากภาพ ผลปรากฏว่าไม่มีลักษณะแตกต่างระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

งานวิจัยในประเทศ

ในประเทศไทยมีผู้วิจัยเกี่ยวกับการใช้รูปภาพประกอบการสอนดังนี้

เริงลักษณ์ มหาวิจิณฉยมนตรี (2516:81) ศึกษาการใช้รูปภาพในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนชนบท โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน ด้วยวิธีจับคู่ให้ความสามารถในการเรียนภาษาไทย โดยเฉลี่ยเท่ากันให้ครูสอนคนเดียวกัน กลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้รูปภาพ กลุ่มที่ 2 สอนโดยไม่ใช้รูปภาพ ผลการศึกษพบว่า การใช้รูปภาพประกอบการสอนวิชาภาษาไทย มีผลทำให้การเรียนรูู้ดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้รูปภาพ ในทำนองเดียวกัน เพ็ญศิริ ภักดี-อุทธรณ์ (2521:93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนเรียงความโดยใช้สิ่งเร้า กับการสอนเรียงความแบบปกติในระดับ ป.กศ. ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สิ่งเร้าที่เป็นภาพซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนเรียงความแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรักษ์ อนุมาน (2529:101) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนเรียงความ และความคิดริเริ่มในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบวิเคราะห์ตัวอย่าง กับการสอนตามแนวคู่มือการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาพเป็นสิ่งเร้าให้เกิดจินตนาการ ใช้แบบทดสอบ 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความ ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความโดยใช้รูปภาพเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนเขียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบวิเคราะห์ตัวอย่าง มีความสามารถทางด้านการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในปีต่อมา ประทีป สิริบงกช (2530:75) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติ กับการให้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งประกอบไปด้วย คำ ข้อความ และภาพที่จัดไว้ตามลำดับของแบบฝึกเป็นสิ่งจูงใจนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความสูงกว่านักเรียนที่เขียนโดยการสอนเขียนเรียงความแบบปกติ

จากงานวิจัยดังกล่าวมานี้จะเห็นว่าภาพเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนการสอน โดยเฉพาะทางด้านการเขียน ภาพสามารถกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ และทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ประโยค ผู้วิจัยจึงนำภาพมาใช้ประกอบในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระตัง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 35 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 17 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระตัง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2533 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 40 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 24 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 12 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่ำจากการสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 23 คน นักเรียนหญิง 22 คน

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาแบบ Standard Progressive Matrices ของ ราเวน (Raven. 1958) ไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 45 คน ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ ตามข้อ 1 ได้นักเรียนที่มีเชาวน์ปัญญาปานกลางอยู่ในระดับ 90-109 จำนวน 35 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 17 คน

3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนในข้อ 2 เพื่อสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนทุกคนสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง

4. สุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลางมาพิเศษ 12 คน

5. สุ่มนักเรียนชายออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน และสุ่มนักเรียนหญิงออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน รวม 4 กลุ่ม

6. สุ่มกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงในข้อ 5 เข้ากลุ่มทดลองที่ 1 และเข้ากลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 12 คน เป็นนักเรียนชาย 6 คน นักเรียนหญิง 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
3. ภาพสำหรับฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ (ใช้ในโปรแกรมทั้ง 2 โปรแกรม)
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพ

1.2 ศึกษารูปแบบการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ และคำศัพท์จากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (English is fun) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2 กับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 3

1.3 สร้างโปรแกรมการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.4 นำโปรแกรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีกอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

1.5 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 12 คน ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เพื่อปรับปรุงในเรื่องความชัดเจนและความเหมาะสมของภาพ ความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำศัพท์ การกำหนดเวลาในการฝึก และการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยสลับช่วงเวลากันระหว่างช่วงเวลา 7.40 - 8.10 น. และช่วงเวลา 11.50 - 12.20 น. ในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2534 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ก)

2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพ

2.2 ศึกษาแบบแผนการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ และคำศัพท์จากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (English is fun) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 3

2.3 สร้างโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.4 นำโปรแกรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ตรวจความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 12 คน ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เพื่อปรับปรุงในเรื่องความชัดเจนและความเหมาะสมของภาพ ความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำศัพท์ การกำหนดเวลาในการฝึก และการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ก่อนนำไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้านี้ใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยสลับช่วงเวลากันระหว่างช่วงเวลา 7.40 - 8.10 น. และช่วงเวลา 11.50 - 12.20 น. ในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2534 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 3 ตุลาคม 2534 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ก)

3. ภาพสำหรับฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับชั้น ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 3 โดยเลือกตามความถี่ของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียนตั้งแต่ 6 ครั้ง ได้จำนวน 126 คำ แต่ละคำสามารถวาดเป็นภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ นำคำศัพท์เหล่านี้มาจัดเป็นหมวด หมวดละ 10 คำ ทั้งหมด 10 หมวด และนำคำศัพท์แต่ละหมวดมาวาดลงในกระดาษขนาด 8 x 11 นิ้ว และมีเส้นบรรทัดไว้สำหรับแต่งประโยค ใน 1 ภาพ มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องการให้แต่งประโยคทั้งหมด 10 คำเขียนไว้ เช่น desk, table, book เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์เป็นแบบเดียวกัน และสะดวกต่อการตรวจให้คะแนน สำหรับภาพในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษครั้งนี้มีทั้งหมด 10 ภาพ

3.2 นำภาพไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำศัพท์ และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3 นำภาพที่หาความเที่ยงตรง และแก้ไขแล้วไปหาคุณภาพ โดยการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง เช่น ความชัดเจนของภาพ ความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำศัพท์ เรื่องการกำหนดระยะเวลาสำหรับใช้แต่ละประโยคในแต่ละภาพ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

3.5.1 ใช้คำศัพท์ถูกต้อง และมีความหมายตรงกับภาพ

ได้ 1 คะแนน

3.5.2 โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

3.5.3 ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

3.5.4 ใช้อักษรตัวใหญ่ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ในแต่ละภาพกำหนดให้แต่งประโยค 10 ประโยค คะแนนเต็ม 40 คะแนน (ตัวอย่างในภาคผนวก ข)

4. แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

4.1 ศึกษาจุดประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่จากคู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่อไปนี้

4.2.1 เทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพรัตกุล (2526:228-245)

4.2.2 Testing Communicative Performance

(Carroll. 1980)

4.2.3 Testing English as a Second Language

(Harris. 1969)

4.3 เลือกศัพท์ จำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอนจากหนังสือ English is fun Book II and III

สำหรับคำศัพท์ผู้วิจัยเลือกโดยดูจากความถี่ที่ปรากฏในหนังสือเรียนทั้ง 2 เล่มนี้ ไม่ต่ำกว่า 6 ครั้ง แสดงว่าเป็นคำศัพท์ที่เหมาะสม และนิยมใช้ในการสอน (อิน หนูจุล. 2520:28; อ้างอิงมาจาก Fullmer and Kolson. 1961:270) นำคำศัพท์เหล่านี้ไปหาค่าความยากง่าย โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 20 คน เขียนคำศัพท์ตามคำบอกของผู้วิจัย

4.4 ผู้วิจัยนำคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 126 คำ ที่นักเรียนเขียนตามคำบอกมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คำศัพท์ที่นักเรียนเขียนถูกต้องให้ 1 คะแนน

คำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดให้ 0 คะแนน

4.5 เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปหาค่าความยากง่ายของคำศัพท์โดยหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เขียนคำศัพท์ถูกต้องในแต่ละคำ เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษไม่มีเกณฑ์ในการหาค่าความยากง่าย ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการหาค่าความยากง่ายของคำในวิชาภาษาไทยของกรมวิชาการ ดังนี้คือ

จำนวนผู้เขียนคำศัพท์ถูกต้องร้อยละ 0-30 หมายถึง คำยาก

จำนวนผู้เขียนคำศัพท์ถูกต้องร้อยละ 31-79 หมายถึง คำยาก-ง่ายปานกลาง

จำนวนผู้เขียนคำศัพท์ถูกต้องร้อยละ 80-100 หมายถึง คำง่าย

4.6 นำคำศัพท์ที่หาความยากง่ายแล้วมาสร้างเป็นแบบทดสอบความ

สามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับประโยคหรือมีความหมายตรงกับรูปภาพ ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับโครงสร้างไวยากรณ์ ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง และมีความหมายตรงกับภาพ ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและอักขรตัวใหญ่ถูกต้อง แบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบได้ 0 คะแนน โดยทั้ง 3 ฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานคือมีคำศัพท์ที่มีระดับความยากง่ายคล้ายคลึงกันและโครงสร้างเหมือนกันทุกฉบับ และใช้ตามลำดับดังนี้คือ ฉบับที่ 1 ใช้ก่อนการทดลอง ฉบับที่ 2 ใช้หลังการทดลอง ฉบับที่ 3 ใช้เพื่อศึกษาความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงประมาณ 2 สัปดาห์

4.7 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ 5 คน ประกอบด้วย ดร.วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์ หัวหน้ากลุ่มงานประเมินและวิจัยผลการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อาจารย์ดวงธิดา สีลาสงค์ นักวิชาการสอบระดับ 6 สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ และอาจารย์กาญจนา พันธุ์คำ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิทยาลัยครูนครปฐม และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2 คน คือ อาจารย์รมดี มิลาวรรณ และอาจารย์บำรุง ศรีดาวเดือน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างภาพกับคำศัพท์ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

4.8 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอดียวกัน สภาพทั่วไปของโรงเรียน และห้องเรียน คล้ายคลึงกับโรงเรียนบ้านอ้อกระทิง เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27 % ของ

จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952:6-32) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่จะนำไปใช้ในการทดลอง ข้อสอบที่คัดเลือกไว้นี้เป็นแบบทดสอบฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ซึ่งมีความ ยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .31- .78, .31- .77 และ .32- .78 ตามลำดับ มีค่า อำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .24-.73, .25-.71 และ .24-.71 ตามลำดับ โดย คัดมาฉบับละ 40 ข้อ

4.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วในข้อ 4.8 มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเตอร์ วิชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524:196) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับดังนี้ ฉบับที่ 1 เท่ากับ .73 ฉบับที่ 2 เท่ากับ .94 และฉบับที่ 3 เท่ากับ .87

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ของแต่ละตอน และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร A B C หรือ D หน้า คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมและตรงกับรูปภาพ

(A1) His father works in the police station. He is a

.....

a. policeman

b. doctor

c. carpenter

d. bus driver

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับโครงสร้างไวยากรณ์

(A2) The girls reading.

a. is

b. be

c. am

d. are

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้องและมีความหมายตรงกับภาพ
(A3)

- a. mango
- b. manggo
- c. mengo
- d. menggo

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน และอักษร
ตัวใหญ่ถูกต้อง

- (A4)
- a. Give me the eraser, please.
 - b. Give me the eraser please.
 - c. give me the eraser, please.
 - d. give me the eraser please.

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group
Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524:226)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
RE ₂	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
- E_1 แทน กลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที
- E_2 แทน กลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
- T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
- T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง
- X_1 แทน การฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
- X_2 แทน การฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

ขั้นตอนดำเนินการตามแผนการทดลอง

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคจำนวน 40 ข้อ และนำมาตรวจให้คะแนน ข้อถูกให้ 1 คะแนน ข้อผิดให้ 0 คะแนน จากนั้นจึงจัดบันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนหลังการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยฝึกการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ใช้ภาพทั้งหมด 10 ภาพ ฝึกในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี ครั้งละประมาณ 30 นาที โดยให้นักเรียนฝึกแต่งประโยค 20 นาที ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ 10 นาที ฝึกช่วงเช้าก่อนเข้าห้องเรียนตั้งแต่เวลา 7.40-8.10 น. ช่วงพักกลางวันเวลา 11.50-12.20 น. ให้ทั้ง 2 กลุ่มฝึกทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่ายสลับกัน โดยใช้เวลาในการฝึก 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2534 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2534 โดยฝึกเป็นกลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที มีลำดับขั้นการฝึกดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยแจกกระดาษที่มีรูปภาพ และเส้นบรรทัดสำหรับแต่งประโยคให้นักเรียนเขียนเต็มรูปประโยค และนำคำศัพท์ที่กำหนดไว้ในรูปภาพแต่งเป็นประโยค 10 ประโยค ต่อ 1 ภาพภายในเวลา 20 นาที

2.1.2 เมื่อหมดเวลาฝึก นำกระดาษที่นักเรียนแต่งประโยคมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตัดแปลงมาจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ ลงในกระดาษที่นักเรียนแต่งประโยค

2.1.3 คืนกระดาษให้นักเรียนดูคะแนน และข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษหลังจากการฝึกแต่ละครั้ง

2.1.4 ครูยกตัวอย่างที่เขียนผิดให้ดูบนกระดาน และอธิบายข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องในครั้งต่อไป และดำเนินการตามขั้นตอนจาก ข้อ 2.1.1 ถึงข้อ 2.1.4 ทุกครั้งจนสิ้นสุดการทดลอง

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพด้วยวิธีให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า โดยฝึกแต่งประโยคเช่นเดียวกับกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แก้ไขข้อบกพร่อง และดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเหมือนกลุ่มทดลองที่ 1 หลังจากฝึกแต่งประโยคในวันจันทร์ นักเรียนได้ข้อมูลย้อนกลับวันพฤหัสบดี ฝึกแต่งประโยควนพฤหัสบดี นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับวันจันทร์ต่อมา และดำเนินการตามขั้นตอนนี้ทุกครั้งที่จนสิ้นสุดการทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

3.1 ช่วงแรกหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับที่ 2 มาทดสอบกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม แล้วเก็บคะแนนหลังการทดลองไว้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม

3.2 ช่วงที่ 2 หลังการทดลองประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบฉบับที่ 1 และแบบทดสอบฉบับที่ 2 มาทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อดูความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

ตารางในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

วัน	เวลา	สัปดาห์ที่	กลุ่มที่ฝึก	ภาพที่ใช้ฝึก
จันทร์	7.40 - 8.10	1	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 1
	11.50 - 12.20	1	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 1
พฤหัสบดี	7.40 - 8.10	1	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 2
	11.50 - 12.20	1	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 2
จันทร์	7.40 - 8.10	2	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 3
	11.50 - 12.20	2	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 3
พฤหัสบดี	7.40 - 8.10	2	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 4
	11.50 - 12.20	2	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 4
จันทร์	7.40 - 8.10	3	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 5
	11.50 - 12.20	3	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 5
พฤหัสบดี	7.40 - 8.10	3	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 6
	11.50 - 12.20	3	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 6
จันทร์	7.40 - 8.10	4	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 7
	11.50 - 12.20	4	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 7
พฤหัสบดี	7.40 - 8.10	4	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 8
	11.50 - 12.20	4	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 8
จันทร์	7.40 - 8.10	5	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 9
	11.50 - 12.20	5	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 9
พฤหัสบดี	7.40 - 8.10	5	กลุ่มทดลองที่ 2	ภาพที่ 10
	11.50 - 12.20	5	กลุ่มทดลองที่ 1	ภาพที่ 10

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent
3. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

หลังจากนั้นนำเสนอข้อมูลเป็นกราฟเส้นตรง เพื่อการเปลี่ยนแปลงของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของผู้รับการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2530:

31)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X^2)$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่ง-
ประโยคภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2524:169)

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_x} \right\}$$

r_{kk} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S^2_x แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

$$p \quad \text{แทน} \quad \text{สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ} = \frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

$$q \quad \text{แทน} \quad \text{สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ หรือ คือ } 1-p$$

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 27 % และใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6-32)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษและความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent Sample คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2528:227-229)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

t แทน ค่าสถิติ t

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนในกลุ่มทดลองที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนในกลุ่มทดลองที่ 2

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2

3.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ภายในกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Sample
คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528:87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

โดยมี $df = N - 1$

t แทน ค่าสถิติ t

D แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

N แทน จำนวนคู่ของนักเรียน

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและ
หลังการทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและ
หลังการทดลองยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣD แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง

ΣD^2 แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง

t แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที

ผลการศึกษาค้นคว้า

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

3. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

4. เปรียบเทียบความคงทนของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

5. แสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	12	28.33	6.60	0.13
กลุ่มทดลองที่ 2	12	27.75	17.47	

$$t_{.01, 22} = 2.819$$

จากตาราง 2 ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	12	17.33	132	1634	9.36**
หลังทดลอง	12	28.33			

$$t_{.01, 11} = 2.718$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนทดลอง	12	18.83	131	1545	11.70 ^{**}
หลังทดลอง	12	27.75			

$$t_{.01, 11} = 2.718$$

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบความคงทนของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

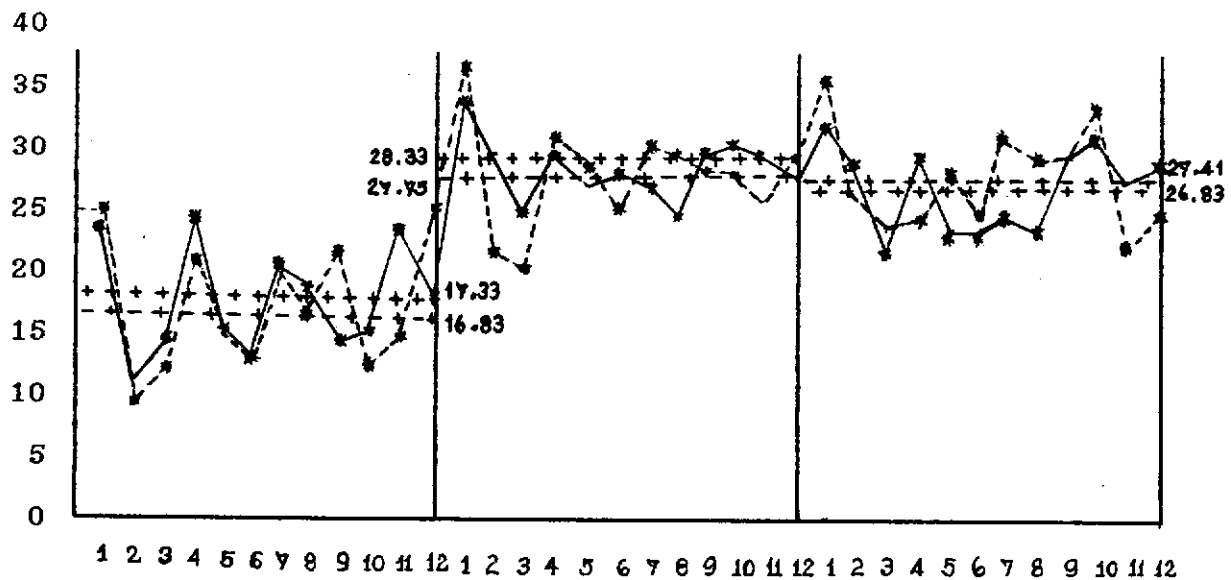
ตาราง 5 เปรียบเทียบความคงทนของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยค
ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่
2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	12	26.83	10.69	-0.402
กลุ่มทดลองที่ 2	12	27.41	14.44	

$$t_{.01, 22} = 2.819$$

จากตาราง 5 ปรากฏว่าความคงทนของคะแนนความสามารถในการแต่ง
ประโยคภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่ม
ทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า
การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ทำให้นักเรียนมีความคงทน
ของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

คะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

ระยะก่อนการทดลอง

ระยะหลังการทดลอง

ระยะศึกษาความคงทน

ภาพประกอบ 1 ภาพแสดงคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ตลอด 3 ระยะ

- ผลรวมของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ในแต่ละระยะ
- ผลรวมของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ในแต่ละระยะ
- +++++++ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ในแต่ละระยะ
- +-+-+-+ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ในแต่ละระยะ

จากภาพประกอบ 1 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที ในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลองสูงขึ้นจาก 17.33 เป็น 28.33 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ในระยะศึกษาความคงทนลดลงเป็น 27.41 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีทำให้คะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 สูงขึ้น

สำหรับค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าในระยะก่อนการทดลอง และในระยะหลังการทดลองสูงขึ้นจาก 16.83 เป็น 27.75 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษในระยะศึกษาความคงทนลดลงเป็น 26.83 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าทำให้คะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 สูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ปรากฏว่าทั้งในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะศึกษาความคงทน ทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของคะแนนใกล้เคียงกันมาก แต่ในระยะศึกษาความคงทนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ลดลงกว่าของกลุ่มทดลองที่ 2 เล็กน้อย

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ หลังการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีมีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา

2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 35 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำ และมีเชาวน์ปัญญาปานกลาง จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
3. ภาพสำหรับฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design แบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ

2. ระยะดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 ตามโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเป็นเวลา 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยสลับช่วงเวลากัน

ระหว่างเวลา 7.40-8.10 น. และช่วงเวลา 11.50-12.20 น. ในวันจันทร์กับวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2534

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 2 ตามโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าเป็นเวลา 10 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที โดยสลับช่วงเวลากันระหว่างเวลา 7.40-8.10 น. และช่วงเวลา 11.50-12.20 น. ในวันจันทร์กับวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2534

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษฉบับที่ 2 จำนวน 40 ข้อ หลังจากนั้นอีก 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยวัดความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษฉบับที่ 3 จำนวน 40 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent
3. เปรียบเทียบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีมีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระตัง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิกร วรวิรัช (2515:65) ที่ได้เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียนโปรแกรมแบบบอกคำตอบทันที กับแบบบอกคำตอบล่าช้าในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับการสะกดคำของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน และสุริยะ ชัยประมงค์ (2524:27) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และพฤติกรรมด้านความสนใจทัศนคติ ความวิตกกังวล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความสนใจ ความวิตกกังวลทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ภิญญา วัฒนาณรงค์ (2524:54) ได้ศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับในการทดลองบทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษเรื่องกาล ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคเหนือ ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ บีสัน (Beeson. 1973:224-226) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันทีกับกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้าไม่แตกต่างกัน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าทำให้ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะสาเหตุดังนี้

1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธีนี้ แตกต่างกันเรื่องเวลา แต่วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นเหมือนกัน คือให้นักเรียนทราบบทสรุปย่อ แนวทางในการแก้ไข และคะแนน ทำให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ระมัดระวังข้อผิดพลาดมากขึ้นในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษครั้งต่อไป

1.2 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทราบคะแนนในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษแต่ละครั้งทำให้เกิดการแข่งขันกับตัวเอง และกับเพื่อนร่วมกลุ่ม มีการตั้งเป้าหมายว่าครั้งต่อไปจะทำคะแนนให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะนักเรียนได้เก็บผลการฝึกแต่ละครั้งไว้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกันอีกครั้งต่อไป สิ่งเหล่านี้นับเป็นแรงเสริมและรางวัล ดังคำกล่าวของดีส์ และฮัลล์ (นาถฤดี ศรีน้อย. 2532:41; อ้างอิงมาจาก Deese and Hulse. 1967) ที่ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นมีคุณค่าในการเป็นแรงเสริม และรางวัลในตัว ถ้าผู้เรียนทราบว่าความพยายามของเขาใกล้เคียงมาตรฐานเพียงใด และสอดคล้องกับคำกล่าวของคมกฤษ ตรีสินธุรส (นาถฤดี ศรีน้อย. 2532:42; อ้างอิงมาจาก คมกฤษ ตรีสินธุรส. 2521:4) ที่ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการตกลงให้ผู้เรียนรู้ว่าการตอบสนองถูก หรือผิด ถ้าการตอบสนองถูกจะก่อให้เกิดแรงเสริมในการตอบสนองครั้งต่อไป และการตอบสนองผิด

ก็สามารถแก้ไขความเข้าใจผิดได้ทันที ดังนั้นจึงมีผลทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

1.3 การฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้กำหนดคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว และปรากฏในบทเรียนไม่ต่ำกว่า 6 ครั้ง จึงทำให้ความสามารถในการใช้คำศัพท์ของนักเรียนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังใช้ภาพประกอบในการฝึก ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ สอดคล้องกับคำกล่าวของโทมัส (Thomas. 1974:17-18) ที่ว่า ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่งและมีส่วนช่วยสื่อความรู้ความเข้าใจได้ดีกว่าถ้อยคำ และจิวีวรรณ จินดาพล (2525:71) กล่าวว่า ภาพเป็นสื่อการสอนที่เป็นประโยชน์ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้แบบรูปธรรม เข้าใจง่าย มีมโนภาพที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยสร้างอารมณ์จูงใจให้เกิดการรับรู้อีกด้วย จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มต่างก็มีความสนใจ และกระตือรือร้นในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

1.4 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับการฝึกเท่าเทียมกัน การฝึกหลาย ๆ ครั้งและได้รับข้อมูลย้อนกลับทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในหลักการแต่งประโยคภาษาอังกฤษได้แก่ การใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่มากขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของสุไรพงษ์ทองเจริญ (2519:11) ว่า วิธีการฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้น และพวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521:132-142) กล่าวว่า การที่จะทำให้นักเรียนเขียนเป็นและเขียนได้ดีนั้นต้องมีการฝึก

1.5 นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าได้รับทราบผลของการฝึกก่อนจะเริ่มฝึกครั้งใหม่ อาจมีผลเป็นการเสริมทันที่มากกว่าของกลุ่มที่ 1 เพราะผู้เรียนจำข้อบกพร่องของตนได้ เมื่อฝึกเขียนประโยคครั้งใหม่จึงทำคะแนนได้สูง

จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น มีผลทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสุรีย์ สุริยง (2528:34) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของแอนเดอร์สัน และแอนเดอร์ (พรสุรีย์ สุริยง. 2528:11-12; อ้างอิงมาจาก Anderson and Ander. 1971:148-156) ที่พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีทำให้นักเรียนทำคะแนนได้ดี ส่วนวิลเลียม และฮิลเลอร์ (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524:10; อ้างอิงมาจาก Williams and Hiller. 1974:54-59) พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเป็นสิ่งเร้าที่ดีที่สุด

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีทำให้ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีนั้นเป็นแรงเสริมที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะปรับปรุงการแต่งประโยคภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ดังคำกล่าวของไฟน์ (Fine. 1962:145) ที่ว่าการเสริมแรงที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและฉับพลันทันทีทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนต่อไปได้ในระยะหนึ่ง และสกินเนอร์ (จำเนียร โชติช่วง. 2520:54; อ้างอิงมาจาก Skinner:ด.ด) เสนอว่าหลักการเสริมแรงนั้นควรกระทำทันทีทันใด เมื่อผู้เรียนตอบสนองถูกต้อง เพราะว่าการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือการให้ผู้เรียนรู้ว่าที่เขาตอบนั้นถูกต้องหรือไม่ เพื่อทำให้ผู้เรียนพอใจ ส่วน สุโท เจริญสุข (2515:50) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงจูงใจก่อให้เกิดการกระทำกิจกรรมในครั้งต่อไป สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีในการวิจัยนี้ นักเรียนได้ทราบผลการฝึกแต่งประโยคทันทีว่าถูกต้อง หรือบกพร่องอย่างไร รวมทั้ง

ข้อเสนอแนะในการฝึกทุกครั้ง ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และพยายามแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น จึงทำให้ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสุรีย์ สุริยง (2528:32) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้เปรียบเทียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้ากับการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลปรากฏว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศของแวกเนอร์ และ วิลสัน (Wagner and Wilson. 1964:unpage) พบว่า การเฉลยคำตอบล่าช้า มีผลทำให้นักเรียนมีความจำดีขึ้น

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าทำให้ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าเป็นการเสริมแรงเช่นเดียวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที เพราะนักเรียนได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง ข้อเสนอแนะในการแก้ไข และคะแนนในการฝึกแต่งประโยคแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนพยายามแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526:36) ที่ว่า การที่นักเรียนได้ทราบว่าการกระทำของตนเองห่างจากเป้าหมายเพียงใดนั้น ก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้นเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับยังเป็นแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในครั้งต่อไป (สุโท เจริญสุข. 2515:50-52) สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าในการวิจัยนี้ นักเรียนได้ทราบผลการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษว่าผิดถูกอย่างไร

และต้องแก้ไขอย่างไร ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสรื้อปรุง หลักเลี้ยงข้อผิดพลาดต่างๆ ที่ผ่านมาแล้ว และพัฒนาการแต่งประโยคภาษาอังกฤษในครั้งต่อไป จึงทำให้ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

จากการเปรียบเทียบความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่มใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อย แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ทำให้นักเรียนมีความจำดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่ยู่บ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของเซอร์เบอร์ และแอนเดอร์สัน (Surber and Anderson. 1975:170-177) ที่ศึกษาผลการเฉลยคำตอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่าการเฉลยคำตอบล่าช้ามีผลดีต่อความจำ นอกจากนี้ บาร์ดเวลล์ (สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533:21; อ้างอิงมาจาก Bardwell. 1981:4-9) ศึกษาพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้านั้นทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาและให้ผลในด้านความคงทนในการเรียนรู้ แต่จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มได้รับการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจนเข้าใจหลักการแต่งประโยคและกฎเกณฑ์เป็นอย่างดี และช่วงการทดสอบความคงทนนั้นเป็นเวลาใกล้สอบปลายภาคเรียน นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว จึงทำให้ความคงทนของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า สามารถพัฒนาความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น ดังนั้น ครู อาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนควรนำวิธีการดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ และทักษะอื่น ๆ รวมทั้งวิชาอื่น ๆ ตามความเหมาะสมต่อไป

1.2 ก่อนให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ควรทบทวนเรื่องราวที่นักเรียนเรียนมาแล้วเพื่อให้ให้นักเรียนเชื่อมโยงบทเรียนเก่ากับบทเรียนใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง

1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีและการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้านั้นควรพิจารณาตามความเหมาะสมของลักษณะเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย

2.1 ควรเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า โดยเพิ่มกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าอีก 1 หรือ 2 กลุ่ม เพื่อศึกษาให้ได้ผลแน่นอนว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าในระยะที่เร็วขึ้น หรือช้าลงกว่าที่ผู้วิจัยศึกษาไว้จะเกิดผลอย่างไรต่อการเรียนรู้ และความคงทนของการเรียนรู้ อนึ่งควรให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าคนละวันกับการฝึกครั้งต่อไป เพื่อให้แตกต่างกับการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที

2.2 ควรเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้ากับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน หรือเปรียบเทียบกับระดับชั้นอื่นเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียน

2.3 ควรศึกษาตัวแปรตามด้านอื่น เช่น เปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความวิตกกังวลในการเรียน วิชาต่าง ๆ เปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียน หรือ เปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อทัศนคติในการเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสรวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทางหุ้นส่วน จำกัดศรีเดชา, 2528.
- กฤษณา วัฒนาณรงค์. การทดลองบทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษเรื่องกาลที่ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับลำช้าของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 ภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- คณิต เขียววิชัย. ผลของผลย้อนกลับจากครูต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทเบิลเทนนิส. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ฉวีวรรณจินดาพล. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนาม ความคงทนในการจำโดยใช้รูปภาพ การเล่านิทาน และปริศนาคำทายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ชัยพร วิชชาวุธ. จิตวิทยาลับประสบการณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณสารมวลชน จำกัด, 2520.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2528.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. การศึกษาสถานภาพทางสถิติศนศึกษาในการสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513, อัดสำเนา.

ณรงค์ พุทธิชีวิน. ผลของข้อมูลย้อนกลับระหว่างกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมรรถภาพการสอน
ของนักศึกษาฝึกสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

นันทพร ศษศิริวงศ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบ
ฝึกหัดที่มีเกม และไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

นาถฤดี ศรีน้อย. การศึกษาผลการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
อัดสำเนา.

นิกร วรวิรัช. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียน
โปรแกรมแบบบอกคำตอบทันที กับแบบบอกคำตอบล่าช้าในระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

ประทีป ศิริบังกช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติ กับการใช้แบบฝึก
เขียนเชิงสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ประพาศน์ พฤทธิประภา. วิทยาการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : บรรณบัณฑิต,
2528.

ประภา ยิ้มดี. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนโปรแกรม
แบบป้อนกลับตามปกติกับบทเรียนป้อนกลับเป็นคำอธิบาย. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับปรุงพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริม
การแต่งตั้งข้าราชการมหาวิทยาลัย, 2530.

พยอม อิงคตานุวัฒน์. ศัพท์จิตเวช. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.

พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การ
ทำแบบฝึกหัดแบบโคลส และทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
อัครสำเนา.

พรสุรีย์ สุริยง. การศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่
มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และการเรียนการสอนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัครสำเนา.

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2521.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เพ็ญศรี ปิยะทุม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ และความคงทนในการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดย
ใช้แบบฝึกหัดการใช้ภาษาที่เป็นเกม และการสอนโดยใช้ภาษาในแบบเรียน.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัครสำเนา.

เพ็ญศิริ ภักดีอุทธรณ์. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนเรียงความโดยใช้สิ่งเร้า กับ
การสอนเรียงความแบบปกติในระดับชั้นป.กศ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัครสำเนา.

ยวดี ปริจิตรานนท์. อิทธิพลของการเฉลยข้อสอบที่มีต่อพฤติกรรมด้านอาแวคในวิชา

คณิตศาสตร์. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

เริงลักษณ์ มหาวิจิณัยมนตรี. การใช้ภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในโรงเรียน

ชนบท ชั้นประถมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

ศึกษาพร, 2524.

ลัคนา เบญจจารวรงค์. รายงานการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ :

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

วราภรณ์ จินาวัฒน์. ผลของการเฉลยคำตอบต่อการตอบแบบสอบถาม. วิทยานิพนธ์

ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

วิไล ชีวเจริญกุล. ความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของ

นักเรียนฝึกหัดครูปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา

ภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.

ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทาง

ภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น.

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน,

2528.

ศรีมาลา พิมพ์นิตย์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ

แรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมผสม

ผสานเพื่อการสื่อสาร และการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินญาณินท์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

อัดสำเนา.

ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พินุลโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินุลโลก, 2522.

ศิวกรณ์ หอมสุวรรณ. การเปรียบเทียบการสอนเรียงความโดยใช้สิ่งเร้า กับการสอนเรียงความแบบปกติในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

สมจิตร วรรณวิไลย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการเสริม และไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สายัณห์ มลายาภรณ์. แนวคิดบางประการของการจูงใจในการเรียนรู้. ชลบุรี : วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน, 2513.

สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. ทฤษฎีการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.

สุตา ชาตรีนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TPR. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาการศึกษา. (ฉบับมูลฐานสำหรับครู). กรุงเทพฯ :

แพรวพทยา, 2515.

สุริยะ ชัยประมงค์. การศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมด้านความพอใจ ทักษะคิด ความวิตกกังวลของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

อนงค์ โสธรโร. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอก และ

เขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำแบบเรียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

อภิรักษ์ อนะมาน. การศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนเรียงความ และความคิด

ริเริ่มในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ

วิเคราะห์ตัวอย่าง กับการสอนตามแบบคู่มือการสอนของกรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อิน หนูจุล. การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Success with English.

ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนด้านความรู้ ความเข้าใจจาก

หนังสือการ์ตูนซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพเอง โดยมีการให้

ผลย้อนกลับพร้อมทั้งการอธิบาย และไม่มีการอธิบาย กับไม่ให้ผลย้อนกลับ.

ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- Anderson, Richard C., Raymond W. Kulhavy and Thomas Ander.
"Feedback Procedures in Programmed Instruction,"
Journal of Educational Psychology. 62 : 148-156;
April, 1974.
- Arapoff, Nancy. "Writing : A Thinking process," TESOL
Quarterly. 1 : 33-39; June, 1967.
- Arunee, Wiriyachitra. "Teaching Writing in ESL : A
Communicative Syllabus," English Teaching Forum. 4 :
39-41; October, 1983.
- Beeson, R.O. "Immediate Knowledge of Results and Test
Performance," The Journal of Educational Research.
66 : 224-226; January, 1973.
- Bridgeman, B. "Effects of Test Score Feedback on Immediately
Subsequent Test Performance," Journal of Educational
Psychology. 66 : 62-66; February, 1972.
- Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance.
Oxford : Pergamon Press, 1980.
- Cronbach, Lee J. Educational Psychology. 2 nd ed. New York :
Harcourt Brace, 1963.
- Dale, Edcar and others. How to Teach with Picture. Michigan :
Informative Classroom Picture Publisher, 1951.
- Deese, James and Steward H. Hulse. The Psychology of Learning.
3 ed. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey :
Educational Testing Service, 1952.
- Fine, Benjamin. Teaching Machines. New York : Sterling
Publishing, 1962.

Finocchiaro, Mary. "Reflections on the Past, Present and the Future," English Teaching Forum. 5 : 2-13; 1982.

Fisher, John Charles. "the Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition," Dissertation Abstract. 23 : 3363; March, 1963.

French, John. "Children's Performance for Pictures of Varied Complexity of Pictorial Matter," Elementary school Journal. 53 : 61-65; October, 1952.

Gagne, Robert M. The Condition of Learning. New York : Holt Rinehart and Winston, 1957.

Carlach, Vernon S. and Donald P. Ely. Picture and Visual Perception. New York : Harper, 1971.

Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill, 1969.

Kalish, Harry I. From Behavioral Science to Behavior Modification. New York : McGraw-Hill, 1981.

Kazdin, Alan E. Behavior Modification in Applied Setting. Homewood, Illinois : Dorsey Press, 1984.

Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw-Hill, 1964.

O'Hare Frank. "The Effect of Sentence Combining Practice not Dependent on the Formal Knowledge of a Grammar on the Writing of Seventh Grades," Dissertation Abstract International. 32 : 3687-A; October, 1972.

Oliva, Pepper F. The Teaching of Foreign Language. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1969.

Owene, Frances Louis. "A Study of Creative Writing Ability of Third Students in A Communication Skill Through Authorship Programs," Dissertation Abstract International. 33 : 3485-A; January, 1978.

Patty, Walter T., Dorothy C. Petty and Marjorie F. Becking. Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4 th ed. Allyn and Becan Inc., 1985.

Pinter, Donna Dac Krewedl. "The Effect of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 21710-A; August, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1 30 นาที	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที 3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ	1. ครูแนะนำตัวเอง 2. ให้นักเรียนแนะนำตัวเอง 3. ครูนำบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วแจกให้นักเรียนนำบัตรภาพ และบัตรคำศัพท์มาเข้าคู่กัน เช่น cat กับภาพแมว เป็นต้น 4. ครูนำบัตรแถบประโยคแจกให้นักเรียนช่วยกันต่อเป็นรูปประโยคที่ถูกต้อง 5. ครูสนทนาถึง	บัตรภาพ บัตรคำ และ บัตรแถบ-ประโยค อย่างละเอียด ประมาณ 4 บัตร ดังนี้ คือ บัตรภาพ แมว ค้างคาว หมู หนู บัตรคำ cat, bat, pig, rat บัตรแถบประโยค It is a cat. This is a bat. The rat is in the bin. The pig is in the hut.

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			เวลาการทดลอง เช่น การตรงต่อ เวลาในการฝึก เป็นต้น	
2 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถแต่งประโยค ภาษาอังกฤษจากภาพ ซึ่งกำหนดคำศัพท์ให้ 2. เพื่อให้นักเรียน ทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องในการ แต่งประโยคทันทีหลัง จากฝึกเขียนเสร็จแล้ว 3. เพื่อจูงใจให้นัก- เรียนได้ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในการแต่ง ประโยคให้ดีขึ้น	1. ครูแจกกระ- ดาษที่มีภาพ สำหรับฝึกแต่ง ประโยคแบบ Present Tense ให้ นักเรียน คนละ 1 แผ่น 2. ให้นักเรียน แต่งประโยค ภาษาอังกฤษแบบ Present Tense ซึ่ง ประกอบด้วย ประธาน กริยา หรือ ประธาน กริยา กรรม ลง-	ภาพที่ 1 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ teacher, desk, table, blackboard, boy, girl, book, ball, student, chair

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที และเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ 5.1 ครูตรวจให้คะแนน และแก้ไขข้อบกพร่องในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษและคืนให้นักเรียน หลังจากการฝึกแต่ละครั้งทันที 5.2 ครูให้คะแนนการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ประโยคละ 4 คะแนน 6. ครูและนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะ	

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ในกระต่ายที่มีภาพ และคำศัพท์ ซึ่งครู แจกให้คนละ 10 ประโยค ภายในเวลา 20 นาที 3. ครูตรวจให้ คะแนนตามเกณฑ์ พร้อมทั้งแก้ไข ข้อบกพร่องลงใน กระต่ายที่มีภาพ นั้น และคืนให้ นักเรียนแต่ละคน ทันทีก่อนการฝึกใน คราวต่อไปพร้อม ทั้งยกตัวอย่างที่ นักเรียนส่วนมาก เขียนผิดในครั้ง นั้น มาเขียนบน กระดาน และแก้ไข ให้นักเรียนดู	

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
3 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 2 ประกอบด้วย ศัพท์ดังนี้ soldier, bus driver, doctor, policeman, farmer, fruit seller, man, woman, flower, carpenter
4 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 3 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ bird, cow, duck, snake, elephant, monkey, tiger, buffalo, chick, chicken

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
5 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 4 ประกอบด้วย คำศัพท์ shirt, skirt, blouse, towel, toothbrush, shoes, head, shorts, toothpaste, socks
6 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 5 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ walk, run, draw, play, sing, do homework, sleep, eat, read, tree

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
7 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 6 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ radio, television, clock, table, cup, A glass of water, A box of milk, A plate of rice, A cup of coffee, A bottle of fishsauce,
8 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 7 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ cake, cookie,

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
				pepper, sugar, salt, spoon, A dozen of eggs, A box of tissue paper, A box of tea, plate
9 30 นาที	การให้ข้อมูล- ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 8 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ mangosteen, apple, banana, grape, rambutan, papaya, pomelo, pineapple, mango, orange

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
10 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับ	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 9 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ school, hospital, police station, river, bank, health center, Suwit's house, bus station, near, opposite
11 30 นาที	การให้ข้อมูล ย้อนกลับทันที	เช่นเดียวกับครั้งที่ 2	เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 2	ภาพที่ 10 (ภาพรวม) ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ tree, buffalo, doctor, health center, television, sing, egg, mango, near, shirt

ครั้ง เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
12 30 นาที	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียน เข้าใจผลของการให้ ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มีต่อ การแต่งประโยคภาษา อังกฤษจากภาพ 2. เพื่อให้นักเรียน เข้าใจหลักการแต่ง ประโยค และสามารถ แต่งประโยคภาษา อังกฤษจากภาพได้	1. ครูให้นักเรียนราย- งานผลของการได้รับ ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มี ต่อการแต่งประโยค ภาษาอังกฤษจากภาพ 2. ให้นักเรียนช่วยกัน สรุปหลักการแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษ จากภาพ โดยในแต่ละ ประโยคนั้นประกอบไป ด้วย ประธาน กริยา หรือประธาน กริยา กรรม 3. ให้นักเรียนอภิปราย ความคิดเห็นที่มีต่อ รูปแบบการให้ข้อมูล ย้อนกลับทันทีในการ แต่งประโยคภาษา- อังกฤษจากภาพ จาก- นั้น ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และปิดการทดลอง	

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1 30 นาที	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า 3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพ	1. ครูแนะนำตัวเอง 2. ให้นักเรียนแนะนำตัวเอง 3. ครูนำบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว แจกให้นักเรียนนำบัตรภาพและบัตรคำศัพท์มาเข้าคู่กัน เช่น cat กับ ภาพแมว เป็นต้น 4. ครูนำบัตรแถบประโยคแจกให้นักเรียนช่วยกันต่อเป็นรูปประโยคที่ถูกต้อง 5. ครูสนทนาดังวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า และเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 5.1 ครูให้ข้อมูลย้อน	บัตรภาพ บัตรคำ และบัตร แถบประโยค 4 บัตร ดังนี้ คือ บัตรภาพ แมว ค้างคาว หนู หมู บัตรคำ cat, bat, rat, pig บัตรแถบประโยค It is a cat This is a bat The rat is in the bin. The pig is in the hut.

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			กลับล่าช้า โดยการ ตรวจให้คะแนนและแก้ไขข้อบกพร่องในการ แต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพ และ เก็บไว้ส่งคืนในคราว ต่อไป คือฝึกในวัน จันทร์ ให้ข้อมูลย้อน กลับวันพฤหัสบดี ฝึกวัน พฤหัสบดี ให้ข้อมูลย้อน กลับวันจันทร์ต่อมา 5.2 ครูให้คะแนน การแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ประโยคละ 4 คะแนน 6. ครูและนักเรียน ร่วมกันวางระเบียบ เกี่ยวกับการปฏิบัติตน ในช่วงระยะเวลา การทดลอง เช่น การ ตรงต่อเวลาในการฝึก เป็นต้น	

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
2 30 นาที	การให้ข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้าใน การแต่ง ประโยค ภาษา อังกฤษ	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถแต่งประโยค ภาษาอังกฤษจากภาพ ซึ่งกำหนดคำศัพท์ให้ 2. เพื่อให้นักเรียน ทราบความก้าวหน้าและ ข้อบกพร่องในการแต่ง ประโยคในช่วงก่อนการ ฝึกครั้งต่อไป 3. เพื่อจูงใจให้ นักเรียนปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในการ แต่งประโยคให้ดีขึ้น	1. ครูแจกกระดานที่มี ภาพและคำศัพท์ สำหรับฝึกแต่งประโยค Present Tense ให้ นักเรียนคนละ 1 แผ่น 2. ให้นักเรียนแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษ แบบ Present Tense ซึ่งประกอบ ด้วย ประธาน กริยา หรือ ประธาน กริยา กรรม ลงในกระดานที่มี ภาพและคำศัพท์ ซึ่ง ครูแจกให้คนละ 10 ประโยค ภายในเวลา 20 นาที 3. ครูตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์พร้อมทั้งแก้ไข ข้อบกพร่องลงใน กระดานที่มีภาพนั้น และเก็บไว้คืนให้ นักเรียนแต่ละคนก่อน การฝึกในคราวหน้า	ภาพที่ใช้ ฝึกภาพที่ 1 ประกอบ ด้วย คำ ศัพท์ ดังนี้ teacher, desk, table, blackboard, boy, girl, book, ball, student, chair

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
3 30 นาที	การให้ข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้าใน การแต่ง ประโยค ภาษา อังกฤษ จากภาพที่ 2	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถแต่งประโยค ภาษาอังกฤษจากภาพ ซึ่งกำหนดคำศัพท์ให้ 2. เพื่อให้นักเรียน ทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องในการ แต่งประโยคช่วงก่อน การฝึกครั้งต่อไป 3. เพื่อจูงใจให้ นักเรียนปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในการ แต่งประโยคให้ดีขึ้น	1. ครูนำกระดาษที่ นักเรียนแต่งประโยค ครั้งที่แล้ว ซึ่งได้รับ การแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คะแนนแล้วคืนให้ นักเรียนทุกคน 2. ครูยกตัวอย่าง ประโยคที่นักเรียนส่วน มากเขียนผิดในแต่ละ ครั้ง เขียนบนกระดาน และแก้ไขให้นักเรียนดู 3. นำกระดาษที่มีภาพ สำหรับฝึกแต่ง ประโยคแจกให้ นักเรียนคนละ 1 แผ่น 4. ให้นักเรียนแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษ ลงในกระดาษที่ครูแจก โดยดูภาพและคำศัพท์ ที่กำหนดให้ คนละ 10 ประโยค ภายในเวลา 20 นาที	ภาพที่ 2 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ soldier, bus driver, doctor, policeman, farmer, fruit seller, man, woman, flower, carpenter

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			5. ครูตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ทั้งแก้ไขข้อบกพร่องลงในกระดาษที่มีภาพนั้น และเก็บไว้คืนให้นักเรียนแต่ละคนก่อนการฝึกในคราวต่อไป	
4 30 นาที	การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 3 ประกอบด้วยคำศัพท์ ดังนี้ bird, cow, duck, snake, elephant, monkey, tiger, buffalo, chick, chicken,

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
5 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 4 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ shirt, skirt, blouse, towel, toothbrush, shoes, head, shorts, toothpaste, socks
6 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 5 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ walk, run, draw, play, sing, do homework, sleep, eat, read, tree

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
7 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 6 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ radio, television, clock, table, cup, A glass of water, A box of milk, A plate of rice, A cup of coffee, A bottle of fishsauce
8 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 7 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ cake, cookie,

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
				pepper, sugar, salt, spoon, A dozen of eggs, A box of tissue paper, A box of tea, Plate
9 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 8 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ mangosteen, apple, banana, grape, rambutan, papaya, pomelo, pineapple,

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
				mango, orange
10 30 นาที	การให้ข้อ- มูลย้อนกลับ	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 9 ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ school, hospital, police station, river, bank, health center, Suwit's house, bus station, near, opposite,

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
11 30 นาที	การให้ข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้า	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	เช่นเดียวกับครั้งที่ 3	ภาพที่ 10 (ภาพรวม) ประกอบด้วย คำศัพท์ ดังนี้ tree, buffalo, doctor, health center, television, sing, egg, mango, near, shirt
12 30 นาที	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียน เข้าใจผลของการ ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้าที่มีต่อการแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษ จากภาพ 2. เพื่อให้นักเรียน เข้าใจหลักการแต่ง	1. ครูให้นักเรียน รายงานผลของการ ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้าที่มีต่อการแต่ง ประโยคภาษาอังกฤษ จากภาพ 2. ให้นักเรียนช่วยกัน สรุปหลักการแต่ง	

ครั้งที่ เวลา	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		ประโยคและสามารถ แต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพได้	ประโยคภาษาอังกฤษ จากภาพโดยแต่ละ ประโยคนั้นประกอบ ไปด้วยประธาน กริยา หรือ ประธาน กริยา กรรม 3. ให้นักเรียนอภิปราย ความคิดเห็นที่มีต่อ รูปแบบการให้ข้อมูล ย้อนกลับล่าช้าในการ แต่งประโยคภาษาอังกฤษ จากภาพ จากนั้นผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติม และ ปิดการทดลอง	

ภาคผนวก ข

1. บัญชีคำยาก-ง่าย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ภาพสำหรับฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

1. บัญชีคำยาก-ง่าย ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. คำยากมีทั้งหมด 62 คำ ได้แก่

1. fruit seller	2. bus driver	3. carpenter
4. soldier	5. policeman	6. police station
7. postman	8. post office	9. station
10. temple	11. market	12. coffee shop
13. food shop	14. bus station	15. health center
16. hospital	17. house	18. school
19. blackboard	20. teacher	21. elephant
22. monkey	23. chicken	24. animal
25. toothbrush	26. toothpaste	27. television
28. water bowl	29. buffalo	30. blouse
31. banana	32. rambutan	33. orange
34. eraser	35. number	36. notebook
37. homework	38. football	39. drink
40. picture	41. again	42. grape
43. speak	44. watch	45. noodle
46. water	47. plate	48. spoon
49. chalk	50. fish sauce	51. pepper
52. sugar	53. tissue paper	54. dozen
55. pineapple	56. papaya	57. pomelo
58. watermelon	59. money	60. vegetable
61. point	62. opposite	

2. คำยาก-ง่ายปานกลางมีทั้งหมด 46 คำ ได้แก่

1. farmer	2. doctor	3. men
4. women	5. book	6. ball
7. towel	8. bird	9. snake
10. tiger	11. duck	12. want
13. color	14. hair	15. head
16. skirt	17. shoes	18. shorts
19. socks	20. apple	21. mango
22. radio	23. clock	24. beef
25. coffee	26. fish	27. milk
28. pork	29. salt	30. paper
31. cake	32. cookie	33. candy
34. bank	35. chick	36. tree
37. car	38. draw	39. sing
40. look	41. read	42. kilo
43. walk	44. sew	45. near
46. play		

3. คำง่ายมีทั้งหมด 18 คำ ได้แก่

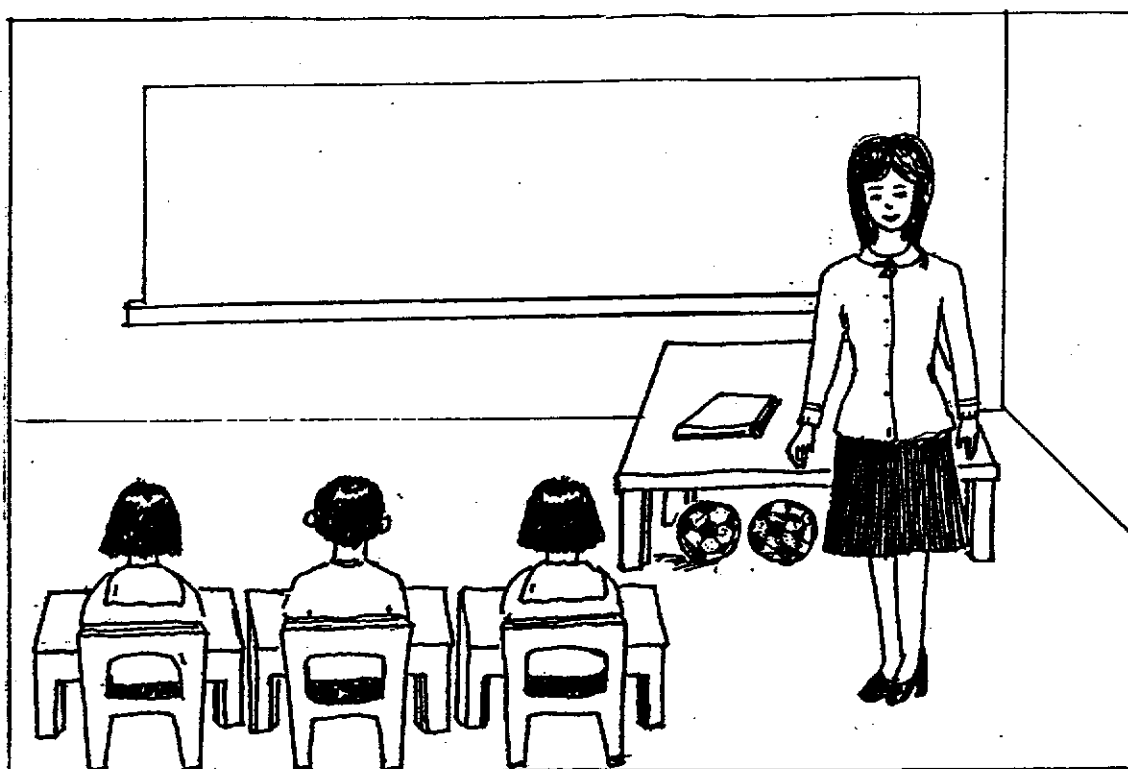
1. boy	2. girl	3. egg
4. like	5. cow	6. chair
7. desk	8. table	9. room
10. work	11. sit	12. eat
13. tea	14. sleep	15. run
16. cup	17. cook	18. van

2. ภาพสำหรับฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ 10 ภาพ

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ table, desk, chair, blackboard, boy, girl, teacher,
book, ball, student

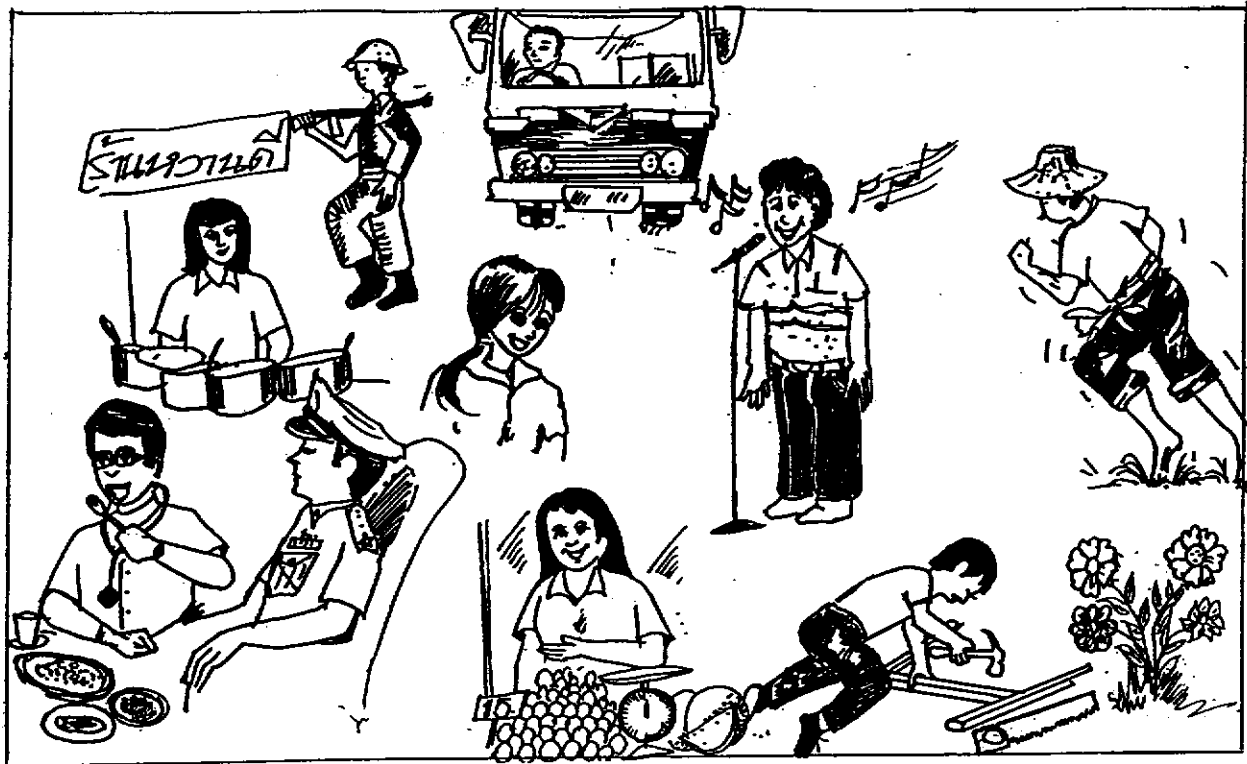

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ soldier, bus driver, doctor, policeman, farmer, carpenter
fruit seller, man, woman, flower

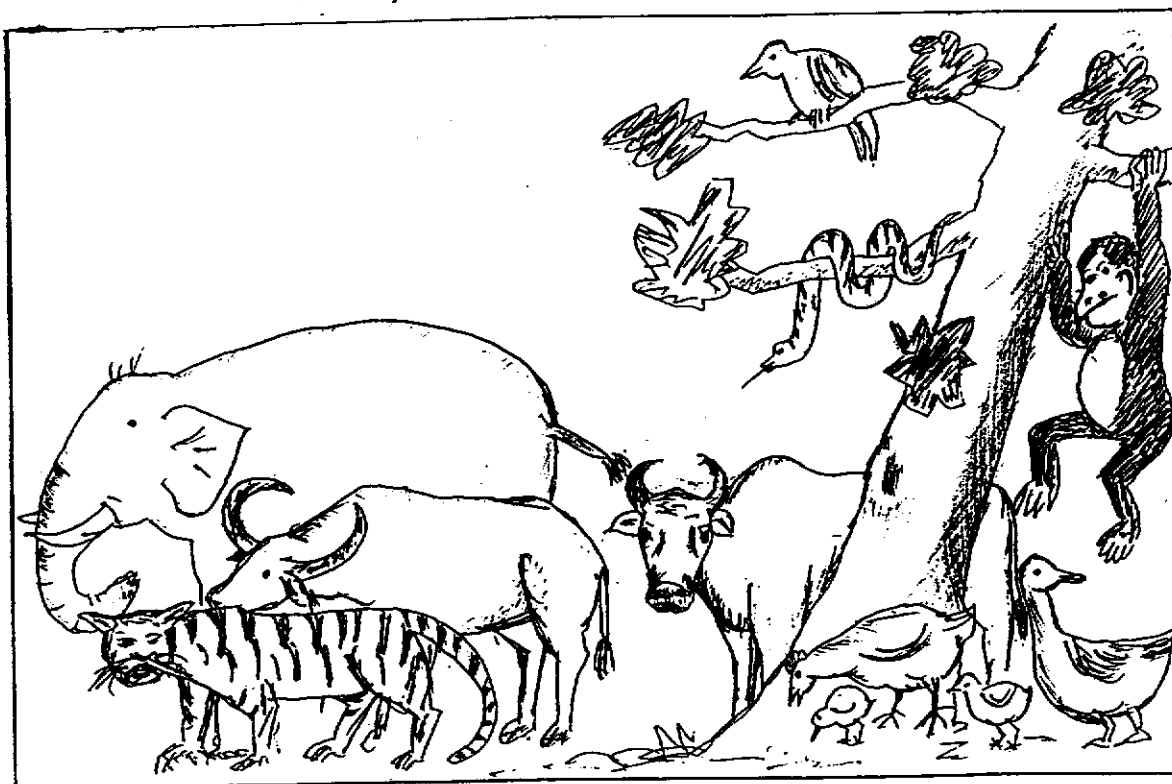
- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค

ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ bird, cow, duck, snake, elephant, monkey, tiger,
buffalo, chick, chicken

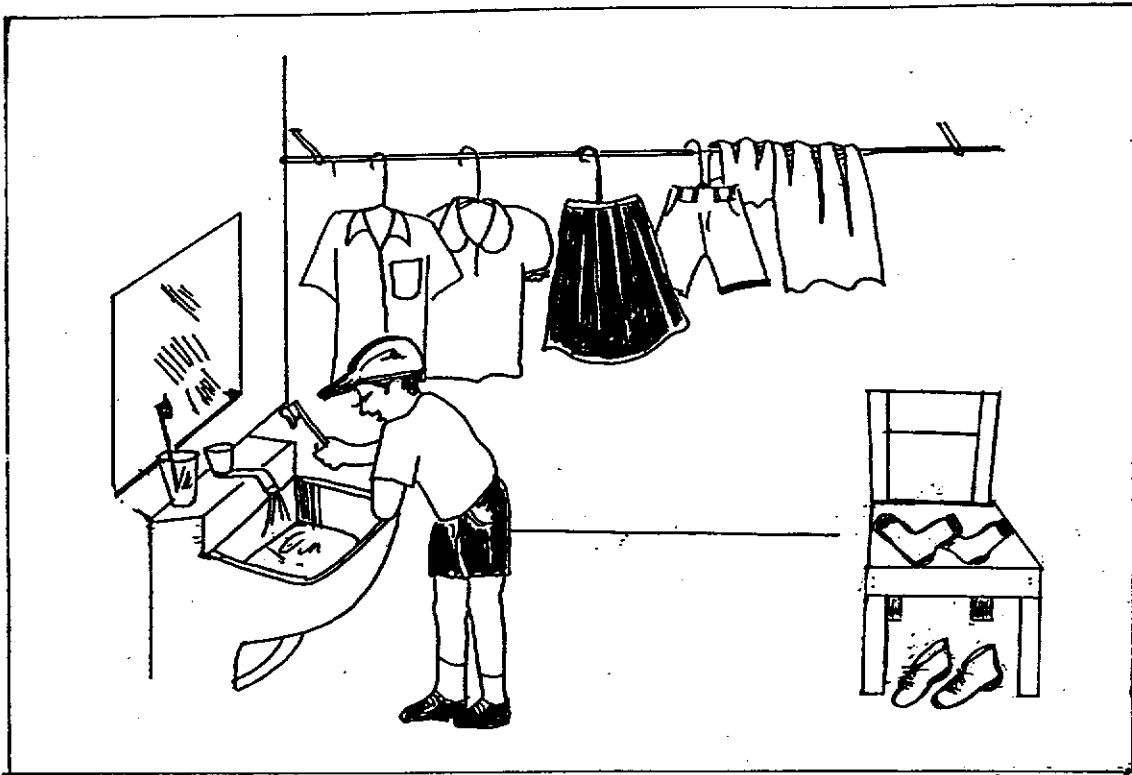
- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค

ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ shirt, skirt, blouse, towel, toothbrush, shoes, head,
shorts, toothpaste, socks

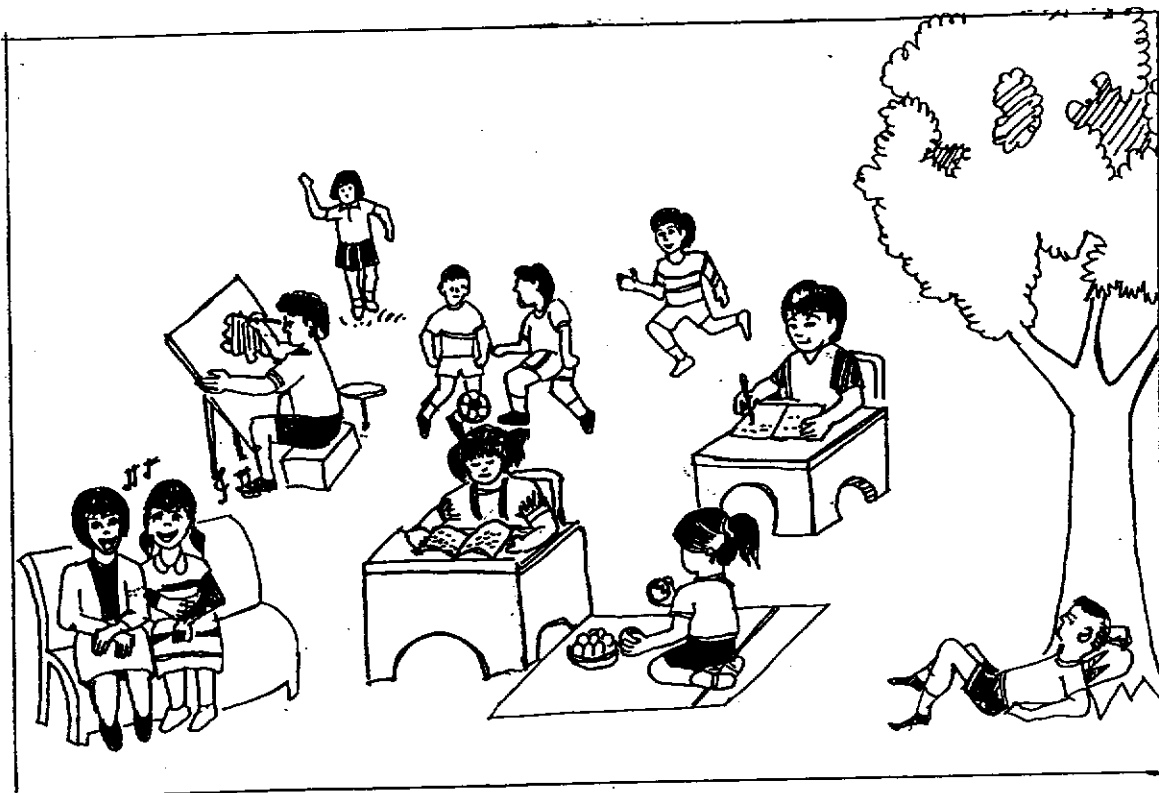

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ..... ชั้น..... โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ walk, run, draw, play, sing, do homework, sleep, eat,
read, tree

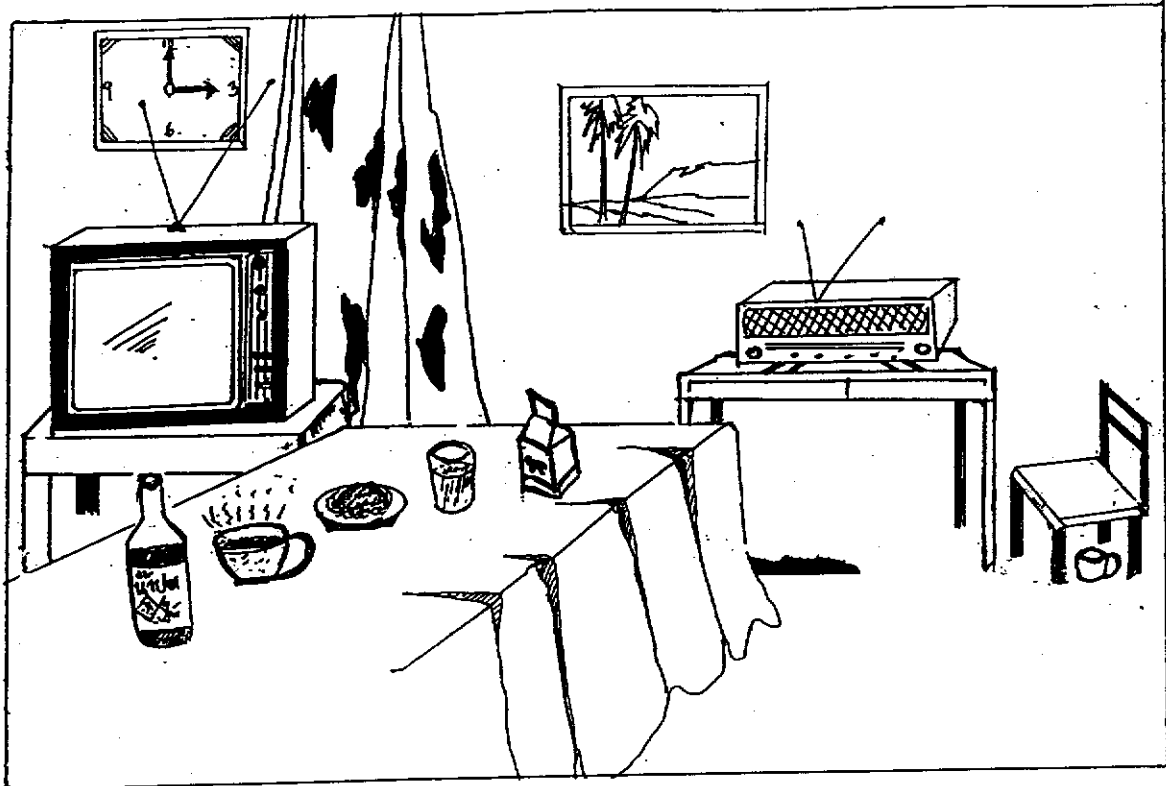

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ radio, television, clock, A cup of coffee, A glass of water,
A box of milk, A plate of rice, cup, A bottle of fish sauce,
table

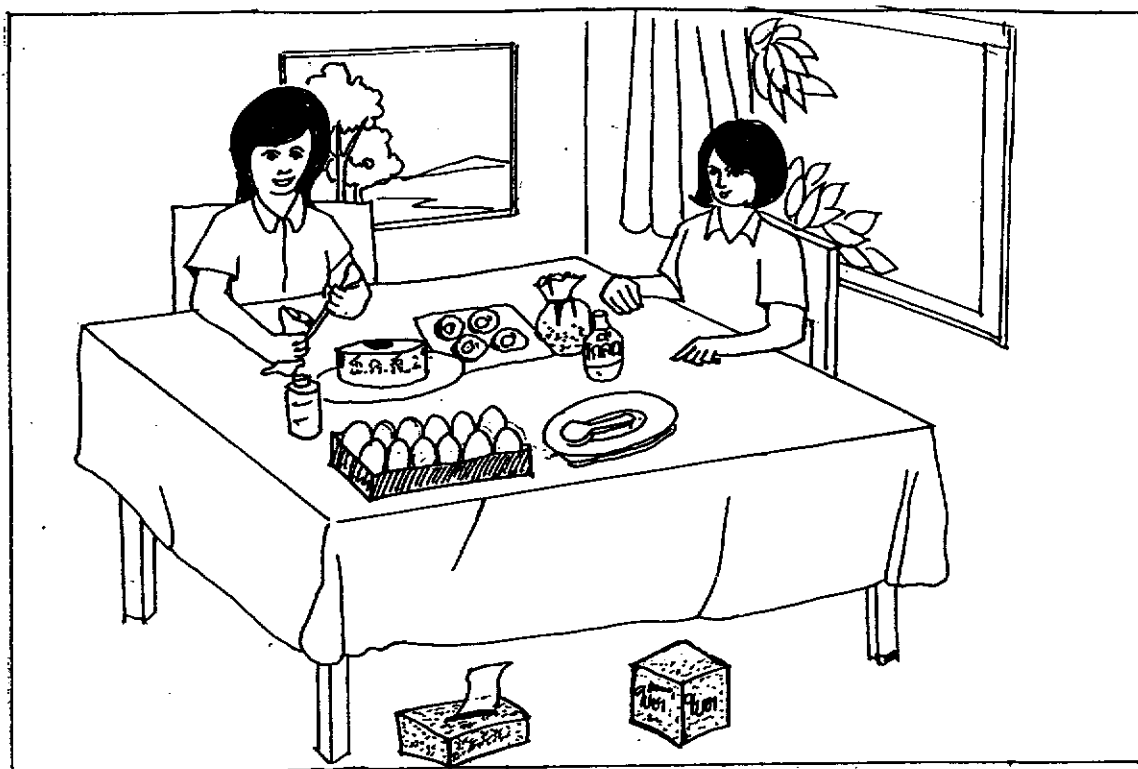

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ cake, cookie, pepper, sugar, salt, spoon, A dozen of eggs,
A box of tissue paper, A box of tea, plate

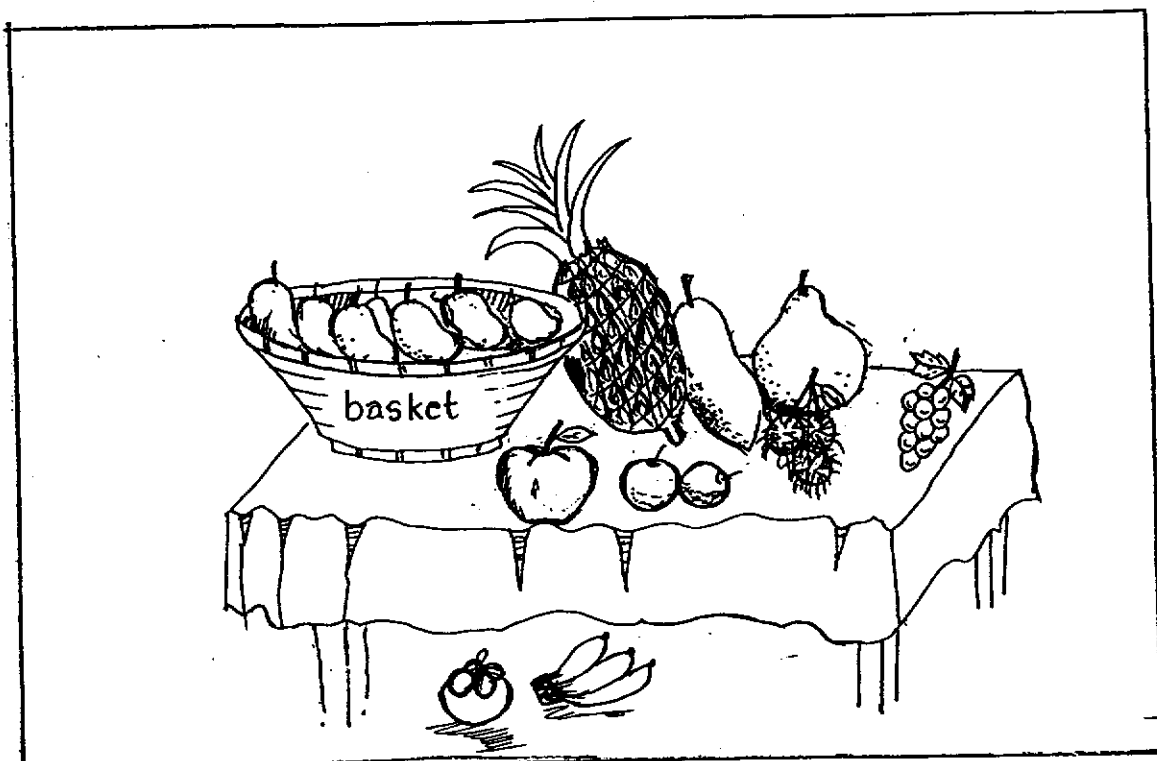

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ mangosteen, apple, banana, grape, rambutan, papaya,
pomelo, pineapple, mango, orange

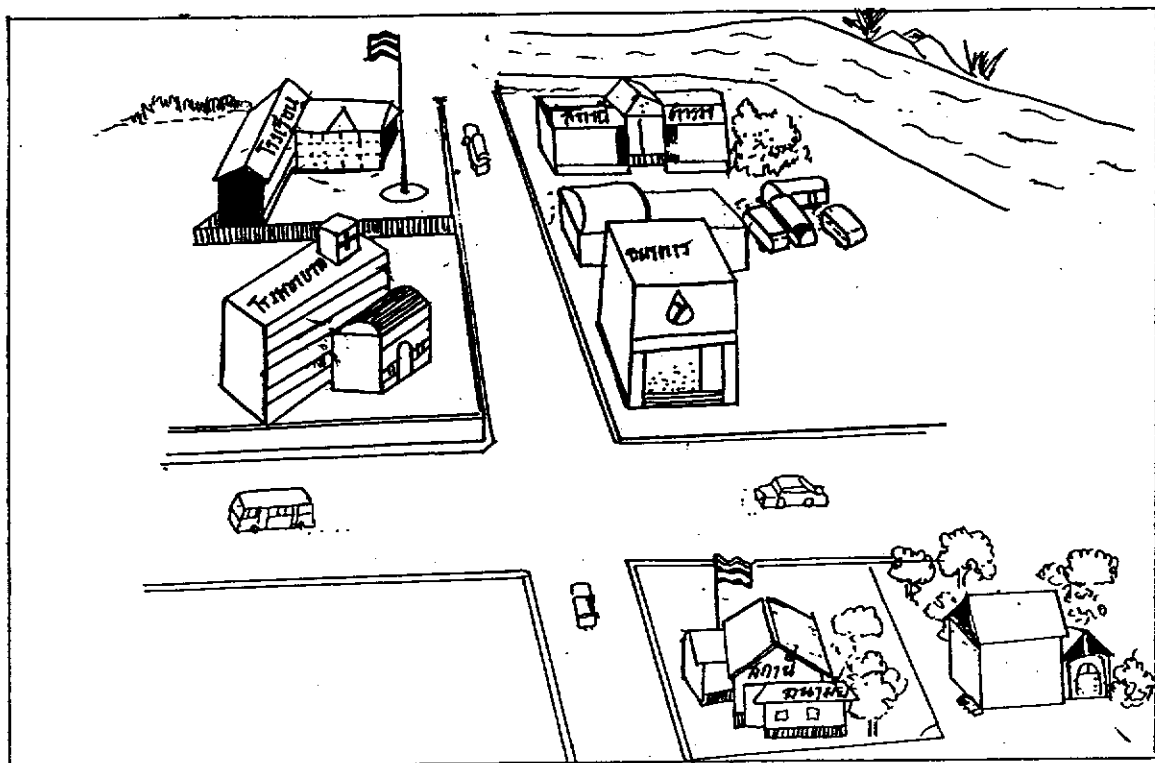

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค
ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ school, hospital, police station, river, bank, near,
health center, Suwit's house, bus station, opposite

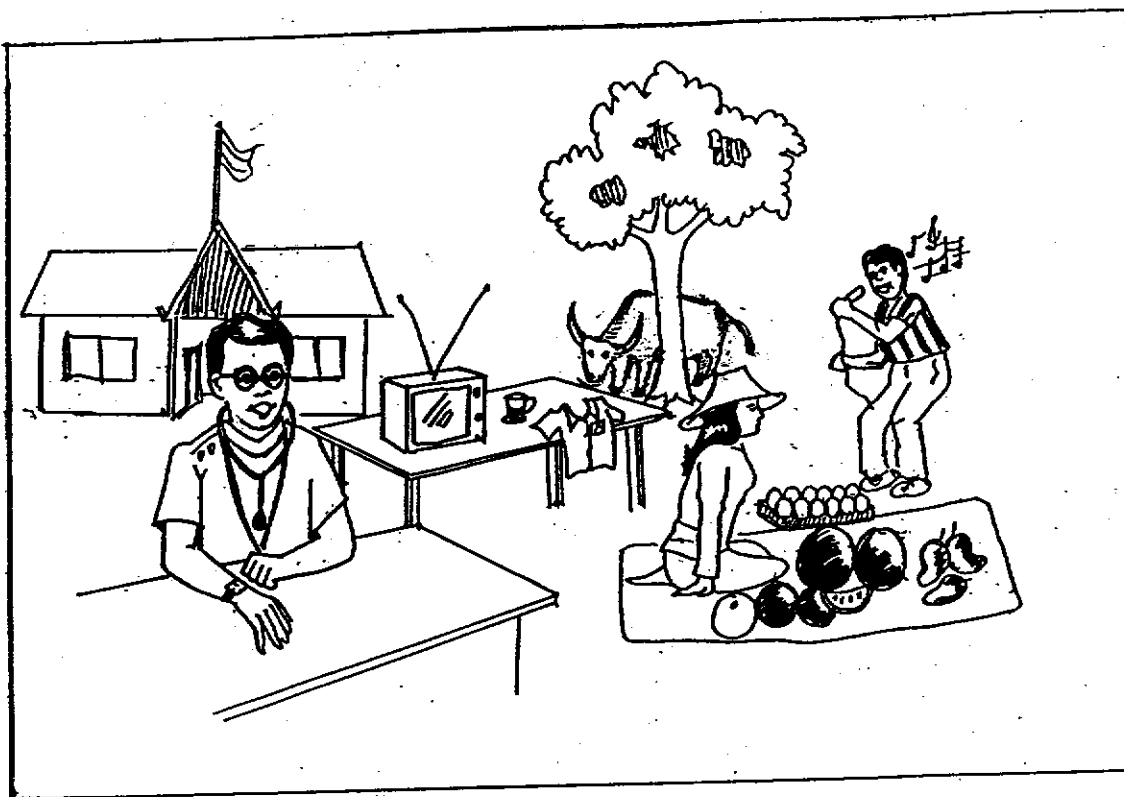
- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ แต่งประโยคคนละ 10 ประโยค

ภายในเวลา 20 นาที

คำศัพท์ที่กำหนดให้ buffalo, doctor, health center, television, sing,
egg, mango, near, shirt, tree

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1

แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2

แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3

ฉบับที่ 1

แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ใช้เวลา 60 นาที
 ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละตอน และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร
 A B C หรือ D หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ตอนที่ 1 ข้อ 1-8 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับประโยค หรือมีความหมายตรงกับภาพ

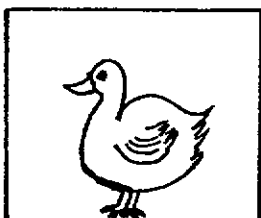
1. His father is a 5. The children pictures.

- a. teacher
 b. postman
 c. policeman
 d. fisherman

- a. do
 b. draw
 c. read
 d. write

2. It is a

- a. chick
 b. duck
 c. bird
 d. hen

6. It has four legs.

- a. chicken
 b. snake
 c. bird
 d. cow

3. This is a

- a. shirt
 b. skirt
 c. shoes
 d. shorts

7. Somsak and Malee water.

- a. drink
 b. talk
 c. sing
 d. eat

4. Mana wants some

- a. tea
 b. milk
 c. water
 d. coffee

8. A: Pleasethe boys in the room.

- B: There are nine.

- a. look b. point
 c. watch d. count

ตอนที่ 2 ข้อ 9-16 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับโครงสร้างไวยากรณ์

9. Her sister a spoon
in her hand.

- a. to have
- b. has
- c. do
- d. have

10. The bird in the zoo.

- a. is
- b. be
- c. am
- d. are

11. Pam some rice.

- a. to want
- b. wanting
- c. wants
- d. want

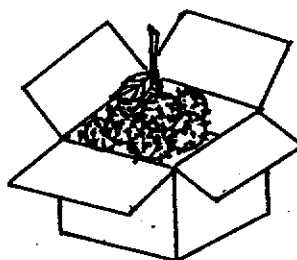
12. I eating a mango.

- a. does
- b. are
- c. am
- d. is

13. What that boy doing?

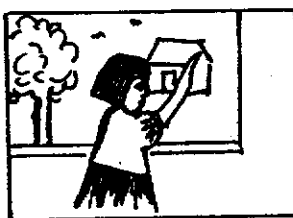
- a. does
- b. are
- c. am
- d. is

14. The rambutans the box.

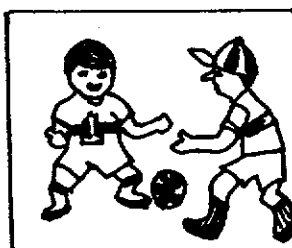
- a. is in
- b. is on
- c. are in
- d. are on

15. The girl is a picture.

- a. reading
- b. writing
- c. looking
- d. drawing

16. They are football.

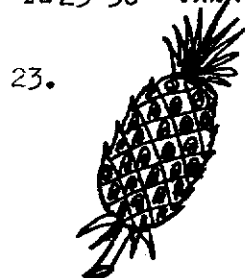

- a. eating
- b. playing
- c. running
- d. walking

ตอนที่ 3 ข้อ 17-22 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดผิด

17. a. watermelon b. mangosteen 20. a. shces b. socks
c. papaya d. orang c. skrit d. shorts
18. a. play b. draw 21. a. peper b. paper
c. wolk d. work c. sugar d. powder
19. a. football b. noetbook 22. a. bus driver b. fisherman
c. homework d. blackboard c. carpenter d. soldire

ข้อ 23-30 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง และมีความหมายตรงกับภาพ

- a. pineapple
b. pindapple
c. pinapple
d. pineapple

26. A cup of

- a. tee
b. tea
c. thee
d. thea

- a. pomalu
b. pomelu
c. pomalo
d. pomelo

27. It's a

- a. pate
b. page
c. plat
d. plate

- a. toothpaste
b. tootpaste
c. toothpast
d. tootpast

28. Wichai's brother is a

- a. carpanter
b. carpantor
c. carpenter
d. carpentor

29.

- a. teger
- b. tiger
- c. tigger
- d. tegger

30. The man is

- a. drinkking
- b. drinking
- c. dinkking
- d. dinking

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและใช้อักษรตัวใหญ่ถูกต้อง

- 31. a. a buffalo is under the tree.
b. a buffalo is under the tree,
c. A buffalo is under the tree.
d. A buffalo is under the tree,
- 32. a. The children are in the room,
b. The children are in the room.
c. the children are in the room,
d. the children are in the room.
- 33. a. What does she do?
b. What does she do,
c. What does she do.
d. What does she do
- 34. a. I get up at Six o'clock,
b. I get up at Six o'clock.
c. I get up at six o'clock,
d. I get up at six o'clock.
- 35. a. give me the pen, please.
b. give me the pen please.
c. Give me the pen, please.
d. Give me the pen please.

36. a. Anan and Nangnoi are in prathom 6.
b. Anan and Nangnoi are in Prathom 6.
c. anan and nangnoi are in prathom 6.
d. anan and nangnoi are in Prathom 6.
37. a. ed's house is near the post office.
b. ed's house is near the Post office.
c. Ed's house is near the post office.
d. Ed's house is near the Post office.
38. a. Somsak is reading his English book.
b. Somsak is reading his english book.
c. somsak is reading his English book.
d. somsak is reading his english book.
39. a. I don't want coffee. I want some fruit,
b. I don't want coffee, I want some fruit,
c. I don't want coffee. I want some fruit.
d. I don't want coffee I want some fruit.
40. a. There are 3 buffaloes, 2 cows, 5 chicks, and 4 ducks.
b. There are 3 buffaloes, 2 cows, 5 chicks and 4 ducks.
c. There are 3 buffaloes, 2 cows 5 chicks and 4 ducks.
d. There are 3 buffaloes 2 cows 5 chicks and 4 ducks.

ฉบับที่ 2

แบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ใช้เวลา 60 นาที
 ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละตอน และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร
 A B C หรือ D หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ตอนที่ 1 ข้อ 1-8 ให้นักเรียนเลือกคำที่เหมาะสมกับประโยค หรือมีความหมายตรงกับภาพ

1. What work does the man do? 5. The children pictures.

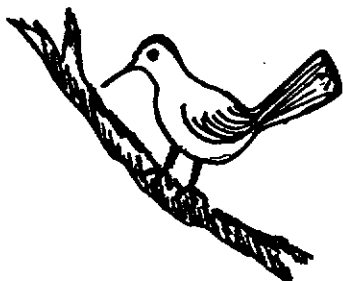
He is a

- a. bus driver
- b. carpenter
- c. soldier
- d. doctor

- a. write
- b. read
- c. draw
- d. work

2. This is a

- a. duck
- b. bird
- c. chick
- d. hen

6. It has two legs.

- a. duck
- b. snake
- c. cow
- d. buffalo

3. It is a

- a. shorts
- b. shoe
- c. shirt
- d. skirt

7. They rice.

- a. eat
- b. talk
- c. sing
- d. drink

4. Suda wants some

- a. tea
- b. milk
- c. water
- d. coffee

8. A: Pleasethe girls in
the classroom.

B: There are eleven.

- a. look
- b. count
- c. point
- d. watch

ตอนที่ 2 ข้อ 9-16 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับโครงสร้างไวยากรณ์

9. His brother a pen in 13. What that girl doing?

his bag.

- a. do
- b. has
- c. does
- d. have

- a. does
- b. are
- c. am
- d. is

10. There monkeys in the zoo.

- a. is
- b. are
- c. am
- d. be

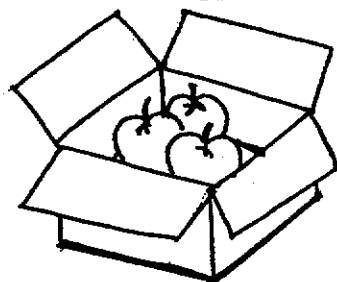
11. Manee milk.

- a. want
- b. wants
- c. wanting
- d. to want

12. I eating an apple.

- a. is
- b. are
- c. am
- d. be

14. Three apples the box.

- a. are on
- b. is on
- c. are in
- d. is in

15. The boy is the book.

- a. drawing
- b. reading
- c. sleeping
- d. writing

16. They are

- a. walking
- b. working
- c. playing
- d. running

ตอนที่ 3 ข้อ 17-22 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดผิด

17. a. papaya b. orange 20. a. socks b. shrit
c. pomelo d. watermalon c. shoes d. shorts
18. a. drow b. look 21. a. paper b. sugar
c. play d. read c. pepper d. powder
19. a. football b. noetbook 22. a. ficherman b. bus driver
c. homework d. blackboard c. carpenter d. soldier

ข้อ 23-30 ให้นักเรียนเลือกคำที่สะกดถูกต้องและมีความหมายตรงกับภาพ

23.

- a. graps
b. grapes
c. grep
d. grepes

26. Sak's father is a

- a. famer
b. farmer
c. fammer
d. farmmer

24. They are

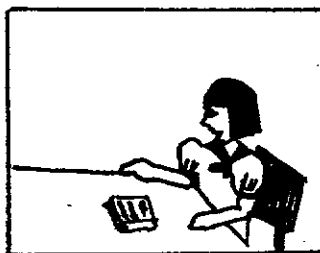
- a. walking
b. waking
c. wakking
d. walkking

27.

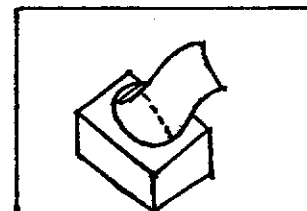
- a. monkey
b. menkey
c. munkey
d. mokey

25. She is on the chair.

- a. setting
b. seting
c. sitting
d. siting

28.

- a. tisuepeper
b. tisuepaper
c. tissuepeper
d. tissuepaper

29. A glass of

- a. woter
- b. wotor
- c. water
- d. wator

30. It's a

- a. spun
- b. spon
- c. spoon
- d. spoun

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและใช้อักษรตัวใหญ่ถูกต้อง

31. a. A bird is on the tree. b. A bird is on the tree,
c. a bird is on the tree. d. a bird is on the tree,

32. a. the teacher is in the room.
b. the teacher is in the room,
c. The teacher is in the room.
d. The teacher is in the room,

33. a. What does she do b. What does she do.
c. What does she do, d. What does she do?

34. a. I get up at six o'clock. b. I get up at six o'clock,
c. I get up at Six o'clock. d. I get up at Six o'clock,

35. a. Give me the eraser please.
b. Give me the eraser, please.
c. give me the eraser please.
d. give me the eraser, please.

36. a. Wichai is doing English homework.
b. Wichai is doing english homework,
c. wichai is doing English homework.
d. wichai is doing english homework,

37. a. sunee lives near the river.
b. sunee lives near the River.
c. Sunee lives near the river.
d. Sunee lives near the River.
38. a. They are in prathom 6.
b. They are in Prathom 6.
c. they are in Prathom 6.
d. they are in prathom 6.
39. a. He wants some rice. he doesn't want noodles.
b. He wants some rice, he doesn't want noodles.
c. He wants some rice, He doesn't want noodles.
d. He wants some rice. He doesn't want noodles,
40. a. There are 3 buffaloes, 2 cows, 5 chickens, and 4 ducks in the farm.
b. There are 3 buffaloes, 2 cows, 5 chickens and 4 ducks in the farm.
c. There are 3 buffaloes, 2 cows 5 chickens and 4 ducks in the farm.
d. There are 3 buffaloes 2 cows 5 chickens and 4 ducks in the farm.

ฉบับที่ 3

แบบทดสอบความสามารถในการแก้ประโยคภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ใช้เวลา 60 นาที
 ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละตอน และเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร
 A B C หรือ D หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ตอนที่ 1 ข้อ 1-8 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับประโยค หรือมีความหมายตรงกับภาพ

1. Her sister works in the

hospital. She is a

- a. fruitseller
- b. teacher
- c. nurse
- d. farmer

2. That is a

- a. bird
- b. chick
- c. duck
- d. chicken

3. What is she doing?

She is

- a. drawing
- b. writing
- c. singing
- d. reading

4. It is a

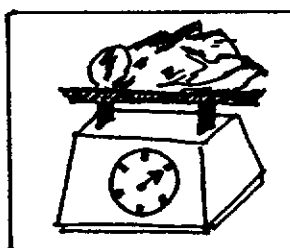
- a. skirt
- b. shirt
- c. shoe
- d. shorts

5. A cup of

- a. coffee
- b. water
- c. milk
- d. tea

6. of pork.

- a. A can
- b. A kilo
- c. A piece
- d. A dozen

7. It has four legs.

- a. buffalo
- b. chicken
- c. bird
- d. duck

8. Manit and Suda tea.

- a. drink
- b. sing
- c. talk
- d. eat

ตอนที่ 2 ข้อ 9-16 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับโครงสร้างไวยากรณ์

9. The boys books in their hands. 12. You and I eating pineapple.

a. do	a. are
b. does	b. am
c. has	c. be
d. have	d. is

10. A snake in the room.

- a. is
- b. be
- c. am
- d. are

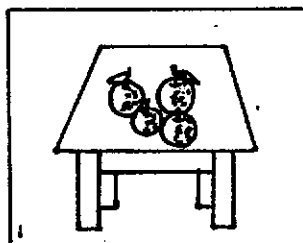
13. What the teacher doing?

- a. is
- b. am
- c. are
- d. does

11. She two kilos of sugar.

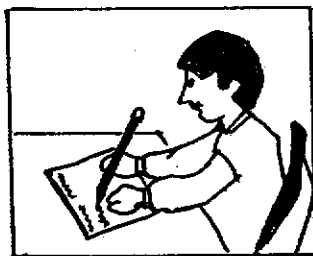
- a. is wanting
- b. to want
- c. wants
- d. want

14. The oranges the desk.

- a. is on
- b. are on
- c. is in
- d. are in

15. Manop is his homework. 16. Manit and Suwit working,

- a. looking
- b. reading
- c. doing
- d. drawing

but Ann sleeping.

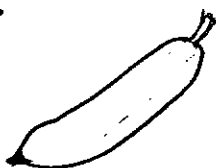
- a. is , is
- b. are , is
- c. is , are
- d. are , are

ตอนที่ 3 ข้อ 17 -22 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดผิด

17. a. grape	b. orange	18. a. pley	b. read
c. pomalo	d. watermelon	c. draw	d. look
19. a. football	b. noetbook	20. a. towell	b. shorts
c. homework	d. blackboard	c. socks	d. shoes
21. a. paper	b. sugur	22. a. soldier	b. carpenter
c. pepper	d. powder	c. fisherman	d. bus drivor

ข้อ 23-30 ให้นักเรียนเลือกคำที่สะกดถูกต้องและมีความหมายตรงกับภาพ

23.

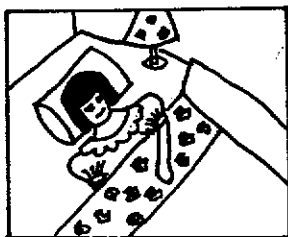
- a. banano
- b. banona
- c. banana
- d. banena

25. Suda's father is a

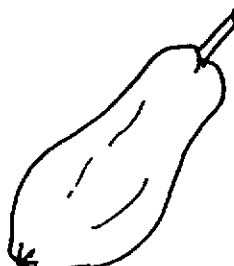
- a. farmer
- b. fammer
- c. framer
- d. farmmer

24.

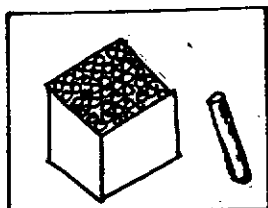
- a. slepping
- b. sleeping
- c. sleepping
- d. slippng

26. It's a

- a. payaya
- b. payapa
- c. yapapa
- d. papaya

27.

a. shalk

b. sholk

c. chalk

d. cholk

29. A cup of

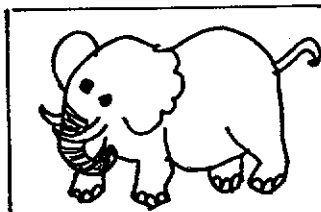
a. milk

b. mill

c. milt

d. mild

28.

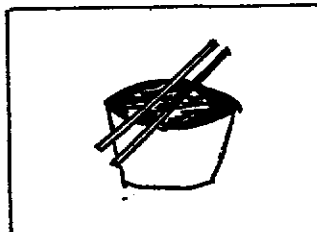
a. elephont

b. elephant

c. elephunt

d. elephent

30. A bowl of

a. nooders

b. noodres

c. noodels

d. noodles

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ให้นักเรียนเลือกประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้อง

31. a. A tiger is in the zoo, b. A tiger is in the zoo.

c. a tiger is in the: zoo, d. a tiger is in the: zoo.

32. a. the bus station is near the post office,

b. the bus station is near the post office.

c. The bus station is near the post office,

d. The bus station is near the post office.

33. a. What work does he do. b. What work does he do,

c. What work does he do? d. What work does he do

34. a. She gets up at five o'clock,

b. She gets up at five o'clock.

c. She gets up at Five o'clock,

d. She gets up at Five o'clock.

35. a. Is Malee a student. b. Is Malee a student,

c. Is Malee a student d. Is Malee a student?

36. a. Mana and Malee are in school.
b. Mana and Malee are in School,
c. mana and malee are in school.
d. mana and malee are in School,
37. a. give him the notebook please.
b. give him the notebook , please.
c. Give him the notebook please.
d. Give him the notebook , please.
38. a. The students are drawing pictures,
b. the students are drawing pictures,
c. The students are drawing pictures.
d. the students are drawing Pictures.
39. a. Malee and I make some cake and cookies.
b. Malee and I make some cake, and cookies
c. Malee and I make some cake, and cookies,
d. Malee and I make some cake and cookies,
40. a. There are 3 monkeys, 2 snakes, and 4 elephants, in the zoo.
b. There are 3 monkeys, 2 snakes, and 4 elephants in the zoc.
c. There are 3 monkeys, 2 snakes and 4 elephants in the zoo.
d. There are 3 monkeys 2 snakes and 4 elephants in the zoo.

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ความยากง่าย คำอ่านจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1
ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถ
ในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
1	.85	.59	.73	.32
2	.81	.51	.67	.33
3	.81	.33	.58	.49
4	.93	.37	.68	.62
5	.85	.41	.64	.47
6	.96	.55	.79	.57
7	.67	.26	.46	.41
8	.44	.26	.35	.20
9	.74	.37	.56	.38
10	.74	.33	.54	.41
11	.81	.51	.67	.33
12	.81	.59	.71	.26
13	.88	.66	.78	.30
14	.81	.22	.52	.58
15	.96	.48	.76	.62
16	.70	.30	.50	.40
17	.78	.48	.64	.32
18	.93	.33	.66	.65
19	.74	.26	.50	.48
20	.44	.15	.29	.34

ตาราง (ก)

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
21	.76	.26	.48	.44
22	.81	.22	.52	.58
23	.89	.56	.74	.41
24	.74	.22	.48	.52
25	.96	.44	.74	.64
26	.85	.37	.68	.62
27	.77	.19	.48	.57
28	.93	.37	.68	.62
29	.70	.15	.41	.56
30	.85	.41	.64	.47
31	.89	.44	.68	.51
32	.93	.37	.68	.62
33	.81	.41	.62	.42
34	.44	.19	.31	.29
35	.85	.67	.76	.24
36	.74	.30	.52	.44
37	.78	.22	.50	.55
38	.93	.19	.59	.73
39	.89	.22	.57	.67
40	.81	.33	.58	.49

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยค
ภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 โดยใช้สูตร KR - 20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\} \\
 &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{7.86}{27.93} \right\} \\
 &= \frac{40}{39} \times \frac{27.93 - 7.86}{27.93} \\
 &= \frac{802.80}{1089.27} \\
 r_{tt} &= .7370073
 \end{aligned}$$

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความ
สามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
1	.87	.51	.70	.42
2	.92	.48	.72	.53
3	.77	.51	.64	.28
4	.77	.44	.61	.35
5	.74	.33	.53	.40
6	.85	.37	.62	.50
7	.81	.40	.61	.43
8	.78	.39	.59	.40
9	.69	.36	.53	.33
10	.76	.34	.55	.43
11	.85	.64	.75	.27
12	.80	.21	.51	.58
13	.96	.46	.75	.63
14	.70	.31	.51	.39
15	.78	.47	.63	.33
16	.92	.34	.66	.62
17	.76	.24	.50	.52
18	.46	.18	.31	.32
19	.75	.24	.49	.51
20	.80	.20	.50	.59

ตาราง (กข)

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
21	.88	.56	.73	.39
22	.72	.20	.45	.52
23	.95	.43	.73	.62
24	.84	.39	.63	.48
25	.79	.21	.50	.57
26	.93	.38	.69	.61
27	.90	.57	.75	.42
28	.72	.18	.44	.54
29	.85	.45	.66	.44
30	.89	.46	.69	.49
31	.95	.39	.71	.65
32	.81	.42	.62	.41
33	.48	.21	.34	.30
34	.86	.68	.77	.25
35	.75	.31	.53	.44
36	.78	.19	.48	.58
37	.20	.92	.58	.71
38	.46	.17	.31	.33
39	.90	.23	.59	.67
40	.80	.33	.57	.48

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยค
ภาษาอังกฤษฉบับที่ 2 โดยใช้สูตร KR - 20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_x} \right\} \\
 &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{1.855}{23.88} \right\} \\
 &= \frac{40}{39} \times \frac{23.88 - 1.855}{23.88} \\
 &= \frac{881}{931.32} \\
 r_{tt} &= .9459691
 \end{aligned}$$

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความ
สามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
1	.85	.34	.61	.53
2	.78	.51	.65	.30
3	.85	.36	.62	.50
4	.73	.27	.50	.46
5	.81	.42	.62	.41
6	.79	.36	.65	.44
7	.80	.39	.60	.43
8	.65	.36	.51	.29
9	.79	.40	.60	.41
10	.85	.65	.76	.26
11	.78	.25	.52	.53
12	.90	.43	.69	.53
13	.72	.33	.53	.39
14	.81	.47	.65	.37
15	.96	.38	.72	.68
16	.74	.26	.50	.48
17	.48	.21	.34	.30
18	.73	.23	.48	.50
19	.82	.24	.54	.57
20	.90	.57	.75	.42

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
21	.73	.21	.47	.52
22	.95	.42	.72	.63
23	.84	.40	.63	.47
24	.78	.19	.48	.58
25	.95	.42	.72	.63
26	.88	.58	.74	.38
27	.74	.21	.47	.53
28	.86	.48	.68	.43
29	.90	.50	.72	.48
30	.96	.42	.73	.65
31	.83	.45	.65	.41
32	.47	.25	.36	.24
33	.87	.67	.78	.27
34	.79	.32	.56	.48
35	.80	.21	.51	.58
36	.93	.23	.61	.71
37	.46	.19	.32	.31
38	.93	.28	.64	.68
39	.83	.34	.60	.50
40	.61	.35	.48	.26

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการแต่งประโยค
ภาษาอังกฤษฉบับที่ 3 โดยใช้สูตร KR - 20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right\} \\
 &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{2.922}{20.23} \right\} \\
 &= \frac{40}{39} \times \frac{20.23 - 2.922}{20.23} \\
 &= \frac{692.32}{788.97} \\
 r_{tt} &= .8774985
 \end{aligned}$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอรษา ชื่อสกุล เปรตาท้อง

เกิดวันที่ 1 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2504

สถานที่เกิด อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 191 หมู่ 6 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2526 ครุศาสตร์บัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยครูนครปฐม

พ.ศ. 2534 การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อ
ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

บทคัดย่อ

ของ

อรษา เณรตาก้อง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 40 และมีเชาวน์ปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบ Dependent Sample กับ t-test แบบ Independent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้ามีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A COMPARISON OF THE EFFECT OF IMMEDIATE FEEDBACK AND
DELAYED FEEDBACK ON ENGLISH SENTENCE COMPOSING ABILITY
OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS OF BANORKRATING SCHOOL,
AMPHOE KAMPHAENG SAEN, CHANGWAT NAKHON PATHOM**

AN ABSTRACT

BY

ORRASA NENTAKONG

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakarinwirot University**

February 1991

The purpose of this experimental research was to compare the effect of immediate feedback and delayed feedback on English sentence composing ability of prathom suksa VI students of Banorkrating school. The subjects were 24 prathom suksa VI students whose English sentence composing ability was lower than forty per cent. They were divided into two experimental groups of 12 students. The experimental group I was exposed to immediate feedback and the experimental group II to delayed feedback. A randomized control group pretest-posttest design was employed in the experiment. The data were analyzed by dependent t-test and independent t-test.

The results were as follows :

1. English sentence composing ability of the students exposed to immediate feedback and delayed feedback was not significantly different.
2. English sentence composing ability of the students exposed to immediate feedback was significantly higher at .01 level of statistical significance.
3. English sentence composing ability of the students exposed to delayed feedback was significantly higher at .01 level of statistical significance.